

STRAN
17

»Glihanje« na Lenartovem sejmu

STRAN
14

Praznik kozjanskega jabolka

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

Št. 80/Leto 66/Celje, 11. oktober 2011/Cena 1,10 EUR

novitednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

OGLAŠUJTE V PRILOGI
Slovenske
počitnice
IZID: ZAČETEK NOVEMBRA

Mladinski turizem – zgodaj je treba začeti

Na Celjskem imamo več mladinskih hotelov in preverili smo, kdo jih polni. Pomembno je, da se tudi mladi dobro spoznajo na ponudbo lokalnih dobrot in zanimivosti.

STRANI
2, 3

Jesenske in domače dobrote so minuli konec tedna ponujali tudi na Ekofestu v Galiciji.

Foto: GrupA

CELJE – Žganjekuha sredi mesta

STRAN
8

VITANJE – Kako občina gradi vesoljski center?

STRAN
6

Velenjski RGP »šlepa« Primorje

STRAN
4

SPODBUDNE ZGODBE

S pletarstvom do preživetja in z odpadki do zaslužka?

STRANI
4, 5

REKREACIJA

Po zdravje in videz v fitnes

STRAN
10

V vašem vodnjaku se je pa naš pes kopal!

STRAN
15

Boste tudi vi pri 102 letih brali brez očal?

STRAN
8

Lutolli ne vidi izhoda

STRAN
16

Zgodaj je treba začeti. Tega se zavedajo na mnogih osnovnih šolah, kjer v turističnih krožkih »usposabljaajo« mladino, da bi znala obiskovalcem kaj več povedati o turističnih znamenitostih svoje občine.

Po ugotovitvah Zveze mednarodnih mladinskih turističnih organizacij za mlade populacije velja, da je vsak četrty mednarodni potnik mlajši od 30 let; da mladi potniki potrošijo več denarja na potovanju kot drugi segmenti potnikov; da mladi dajejo prednost lokalnim proizvodom, ki jih naredijo domačini; da je pridobivanje novih znanj, dela in izkušenj najpomembnejši razlog za potovanja mladih ter da so mladi potniki tržno in kapitalno učinkoviti.

Malo starejši se udeležujejo mladinskih izmenjav in so velikokrat nastanjeni prav v mladinskih hotelih. Potem se – upajmo – v bolj zrelih letih vračajo k nam tudi z družinami. To je tudi eno temeljnih poslanstev mladinskega turizma.

Hostli tudi za manj mlade

Mladinski hoteli na Celjskem niso samo za mladinski turizem

Da je turizem vedno pomembnejša gospodarska dejavnost, ni nikakršna skrivnost, saj velja, da turistična industrija povečuje družbeno blaginjo, pospešuje regionalni razvoj ter pripomore k ohranjanju kulturne in naravne dediščine. Turizem predstavlja za slovensko gospodarstvo eno vodilnih gospodarskih panog, košček »velikega brata« pa je tudi mladinski turizem.

Gre za majhen, toda vedno pomembnejši del celotne turistične ponudbe, saj velja, da turiste jutrišnjega dne vzgajamo in pridobivamo že danes. Mladinski turizem zato predstavlja priložnost za dolgoročnejši razvoj turizma.

Eden od segmentov, ki je v Sloveniji in tudi na Celjskem sestavni del mladinskega turizma, so mladinski hoteli oziroma tako imenovani »youth hostli«. Po nekaterih anketah v mladinskih hotelih največkrat prenočuje slaba tretjina popotnikov, hotele nižje kategorije izbere 14, penzione in gostišča 12 in kampe 11 odstotkov mladih. Slovenijo obiščejo mladi turisti predvsem zaradi naravnih znamenitosti in lepote pokrajine, spoznavanja novih ljudi in krajev, zabave, obiska kulturnih in umetnostnozgodovinskih znamenitosti ter zanimivosti.

Zagotovo vse to velja tudi za hostle na Celjskem. Kar nekaj smo jih našli, ob tem, da tudi v naših koncih rastejo novi mladinski hoteli.

Petrovče: nova priložnost

V Petrovčah je minuli teden zaživel prvi mladinski hotel v Savinjski dolini. Ideja o hostlu je zorela več let, s pomočjo nepovratnih evropskih sredstev pa sta jo uspela uresničiti **Radovan Kajič** in **Damjan Rogovec**. Po prvih odzivih sodeč, je mladinski hotel dobrodošla in pomembna pridobitev za celo žalsko občino in širše. Čeprav gre za zasebno naložbo, je nad njo navdušen tudi žalski župan **Janko Kos**, ki v hostlu vidi predvsem priložnost, a tudi odgovornost. Ravno na zadnji seji žalskega občinskega sveta so svetniki opozarjali, da je v žalski občini premalo nastanitvenih

kapacitet, kar posledično pomeni tudi premalo stacionarnega turizma. »Vem, da ima zdaj tudi občina (kot tudi ostali subjekti) odgovornost, da poskrbi za ostale vsebine, dodatne aktivnosti, ki bodo mlade zadržale pri nas za več kot en dan. Če bodo mladi v času bivanja v naši občini imeli tudi kaj početi, bodo tudi trošili sredstva, kar je glavni cilj turizma. Tega se zavedamo, zato smo (na zadnji seji, op. p.) tudi sprejeli strategijo turizma, kjer bi v naslednjih letih »naštudirali«, kaj še ponuditi gostom, predvsem mladim,« pravi Janko Kos.

Celje: ponosni na umetniški karakter

Hostel v Celju, ki deluje pod okriljem mladinskega centra, je sredi poletja dopolnil prvo leto. Kot je povedal vodja hotela **Klemen Sagadin**, so najbolj ponosni, da je Celje sploh dobilo nekaj zagona v mladinski turizem. »Dobro se je prijel. Sodelujemo predvsem s srednjimi šolami, fakultetami, ki delujejo na tem območju, z različnimi inštitucijami pri mednarodnih izmenjavah, festivalih. Tudi klasičnih »bekpekerjev« je nekaj, vendar te pri izbiri prenočišča vodi predvsem destinacija. Pri tem je seveda treba povedati, da ima Celje kot zgodovinsko mesto, a še bolj kot mesto ob Šmartinskem jezeru, še veliko neizkoriščenih možnosti.«

V tem celjskem hostlu je petina domačih gostov, medtem ko med tujimi prednja-

čijo tisti iz držav Evropske skupnosti. »Visoka sezona od maja do konca avgusta se je končala. 42 postelj je bilo v prvih devetih mesecih 35-odstotno zasedenih. Za spanje v večposteljni sobi boste odšteli 17 evrov, v dvoposteljni pa 23 na osebo. Odzivi gostov so večinoma izjemno pozitivni. Glede na to, da so celjski hostel z miti in legendami opremili lokalni umetniki, je

res nekaj posebnega in vanj s ponosom vabijo potencialne goste z vsega sveta.

Velenje: po pričakovanjih

V Velenju je mladinski hotel odprl vrata lani konec poletja. Kot so ocenili po letošnji poletni sezoni, so z zasedenostjo zadovoljni. V povprečju beležijo 10- do 15-odstotni obisk, seveda pa si tudi v nek-

danjem dijaškem domu želijo več obiskovalcev.

Kot je pojasnil **Marko Pritržnik**, direktor Mladinskega centra Velenje, v okviru katerega deluje mladinski hotel, v Velenje ne zahaja veliko pravih turističnih obiskovalcev, prav tako v bližini ni avtoceste ali letališča. »Hotel je zrasel s pomočjo evropskih sredstev. Že v investicijskem programu, ki smo ga pripravljali za prijavo na razpis, smo se zavedali, da Velenje ni tipično turistično mesto. Zato nismo pričakovali posameznih obiskovalcev,« je pojasnil Pritržnik.

So pa v mladinskem hotelu računali na mlade, ki jih bodo tudi v prihodnje pritegnili pestri programi oziroma različno dogajanje v Velenju. Tako so hotel polnili Festival Kunigunda, različne izmenjave ter tudi različno dogajanje v seminarjskih in kongresnih prostorih. Opazili so, da je obisk boljši v spomladanskih in jesenskih mesecih. Poleti sicer hotel obiskujejo tudi individualni gostje, vendar ga uporabljajo predvsem udeleženci različnih dogodkov v Šaleški dolini.

V velenjskem mladinskem hotelu je na voljo 58 postelj, vse sobe so opremljene z brezplačnim dostopom do interneta, obiskovalcem pa je na voljo tudi kuhinja. Nočitev stane od 17 do 23 evrov.

Šmartno: tudi za kraj

V Saša regiji mladinski hotel najdemo tudi v Šmartnem

Klemen Sagadin v eni izmed sob mladinskega hotela MCC Hostel (Foto: SHERPA)

TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
5	19	7	21
9	15	4	13

VIR: ARSO

V novem mladinskem hotelu v Petrovčah je v petih sobah na voljo 15 ležišč, vsaka soba ima svojo kopalnico. Na voljo so tudi pralnica in sušilnica ter internet.

Ob otvoritvi Mladinskega hotela v Velenju

V Sloveniji je mladinski turizem zaradi neenotnega in neorganiziranega nastopa odgovornih na področju mladinskega turizma kljub različnim prizadevanjem še vedno relativno nerazvito področje turistične ponudbe. Svetovna turistična organizacija definira mladinski turizem v ožjem pomenu kot potovanja mladih med 15. in 29. letom (zaradi trenda »podaljševanja mladosti« tudi do 35. leta). Slovenija ima kot križišče mednarodnih

poti veliko možnosti, da v prihodnosti privabi mlade turiste, tudi z vidika članstva v EU. Mladinsko turistično tržišče v Evropi predstavlja namreč pomemben del skupnih turističnih tokov. Posebnost in namen mladinskega turizma se kaže v tem, da gre za dejavnost, ki združuje elemente turistične dejavnosti z elementi neformalnega izobraževanja in socializacije mladine, kar pojmujemo tudi kot širši pomen mladinskega turizma.

ob Paki, kjer so že leta 2004 v tamkajšnji Hiši mladih uredili primerne prostore. Hostel, ki deluje v okviru mladinskega centra, nudi 42 ležišč in apartma z osmimi ležišči, oglašujejo pa ga kot idealen kraj za študijske skupine, organizacijo delavnic, seminarjev ... »Zagotovo je tovrstna možnost potrebna, sploh pri nas, ker v občini ni veliko drugih nočitvenih kapacitet,« je povedala programska vodja **Andreja Urnaut**. Lani so v šmarnskem mladinskem hotelu zabeležili več kot tisoč nočitev, kar pomeni tri na noč, seveda pa zasedenost ni bila enakomerna. Tudi v mladinski hotel v Šmartnem namreč bolj kot naključni obiskovalci prihajajo različne zaključne skupine. »Največ obiska imamo ob koncih tedna in poleti, ko se pri nas ustavijo udeleženci različnih taborov, pevci, ki so na pripravah, študentje, ki sodelujejo na kakšnih motivacijskih koncih tedna ... K nam prihajajo

tudi tujci, Poljaki, Srbi in še kdo, ki sodelujejo na kašnem tekmovanju ali z drugimi društvi v kraju.«

»Domačini so nas dobro sprejeli, zagotovo pa je naše delo tudi odzivno med obiskovalci, ki preko hostla obiščejo in spoznavajo Šmartno ob Paki,« je še dodala Urnautova.

Ljubno: hostel s tradicijo

Mladinski hotel so pred petimi leti uredili tudi v Gostišču Pevc na Ljubnem ob Savinji. Gre za gostišče z več kot 50-letno tradicijo, v katerem Youth Hostel Ljubno ob Savinji deluje v okviru svetovne verige Hostelling International. Pomembna je vključenost v svetovno mrežo, ki gostiteljem narekuje določena pravila igre, tudi kakovost, ki jih vnaprej poznajo tudi njihovi obiskovalci. Objekt dosega najvišji standard glede kakovosti objekta in storitev, za kar je prejel najvišjo oceno kate-

gorizacije (5 modrih trikotnikov) ter nagrado naših gostov (3. najbolj ocenjen hostel v Sloveniji).

Ravno tradicija gostišča Pevc na Ljubno privablja nekoliko drugačno strukturo gostov, kot bi jo pričakovali v hostlih. »Za obisk se odločajo nekoliko starejši, po navadi posamezniki, včasih tudi družine, v bistvu pa je starost obiskovalcev nad 30 let. Velikokrat se zgodi, da preko interneta verjetno tudi zaradi cene rezervirajo bivanje v hostlu, nato pa se, ker imamo tudi sobe višje kategorije, odločijo za bivanje v njih. Cena niti ni tako pomembna, saj nas obiskujejo predvsem Italijani in Španci, slovenski gostje so šele na 3. mestu,« je povedal **Peter Pukart** in dodal, da se za bivanje na Ljubnem odločajo predvsem gostje, ki iščejo naravno okolje in domačo hrano.

BA, StO, US
Foto: GrupA
(arhiv NT)

Letina

MOŽ, PES IN PAJEK

Avtor: Dalibor Bori Zupančič

» Moja letina je, glede na tole biksanje od zgoraj, še kar znosna. Pridelal sem osem evropskih nepovratnih subvencij in tri državne solidarnostne pomoči...«

facebook

Anketa

Na Facebooku v skupini BRALCI NOVEGA TEDNIKA smo vas vprašali:

Neformalna predvolilna kampanja pred decembrskimi predčasnimi volitvami se je dejansko začela. V FB skupini Bralci NT pa nas je zanimalo: »Se ljudje zavedamo, da so reforme v Sloveniji potrebne?«

Vančo: »Državlani niso proti reformam, ampak so proti takšnim, ki so same sebi namen.«

Viktorija: »Jaz nisem proti reformam, sem pa proti kratenju naših osnovnih pravic. Kaj, če bi zvišali davek premožnejšim namesto, da zvišujemo izdatke za socialo?«

Simona: »Jaz pa mislim, da so državljani »zoper vse«. V njih se je nabrala jeza ob občutku, da je politikom za malega človeka prav malo mar.«

Jernej: »Najprej bi morali zmanjšati število zaposlenih v ministrstvih in poskrbeti za to, da bodo tam zaposleni delali bolj učinkovito.«

Aglaja: »Pred kakršnimikoli reformami moramo najprej povrniti zaupanje ljudi v to državo. Treba bo prenehati podpirati državna podjetja, ki prinašajo le izgube in tovarnjakarje s cest preusmeriti na železnico.«

RGP aktivneje v gradnjo šestice

Znano je, da se kljub polemikam, tudi dejstvu, da je sprejemanje zakona o poroštvo za najem kredita za gradnjo bloka 6 predstavljeno na čas po volitvah, gradbena dela na bloku v Termoelektrarni Šoštanj nadaljujejo. Za izvajalca del oziroma za gradnjo glavnega tehnološkega objekta je bilo že aprila izbrano Primorje, za katero pa je prav tako znano, da se nahaja v precejšnjih težavah.

Že pri podpisu pogodbe so v Tešu zahtevali možnost neposrednega plačevanja obveznosti podizvajalcem, kot podizvajalec pa je že takrat sodelovala družba RGP, hčerinsko podjetje velenjskega premogovnika. Ker se je uresničilo kar nekaj strahov oziroma je tudi Primorje zašlo v precejšnje težave, so pred kratkim podpisali dogovor za partnerstvo pri na-

daljevanju gradnje glavnega tehnološkega objekta za blok 6 v Tešu.

Partnerstvo, kot je pojasnil direktor velenjske družbe Marjan Hudej, pomeni usklajen dogovor v okviru Teša, Holdinga Slovenske elektrarne, premogovnika in Primorja za novo obliko sodelovanja pri gradnji šestega bloka. V praksi to pomeni, da sedaj predvsem za plačila podizvajalcem pa tudi za nemoteno nadaljevanje gradnje bloka 6 skrbijo v RGP-ju. Družba Primorje je v Tešu že porušila bloka 1 in 2, kot podizvajalec pa je sodelovala tudi pri gradnji hladilnega stolpa za blok 6.

Več kot zahtevana petina

V HSE so že pred časom zatrjevali, da je v gradnjo šestega bloka vključena vrsta slovenskih podjetij s področja gradbene operative in in-

ženiringa. Skupna vrednost pogodbenih del projekta izgradnje nadomestnega bloka 6 je bila septembra 1,174 milijona evrov, pri čemer je bil delež slovenskih podjetij 21-odstoten oziroma 246 milijonov evrov. Spomnimo, da se je eden od sklepov vlade glasil, da mora delež slovenskih podjetij preseči petino poslov.

»Seveda pa se morajo slovenska podjetja, ki se želijo vključiti v izgradnjo nadome-

V Ligijem salonu Muzeja premogovništva Slovenije v Velenju, 160 metrov pod zemljo, bodo Premogovnik Velenje, Skupina Fairwood, Cigler & partners in Chescor Capital danes podpisali sporazum o ustanovitvi skupnega podjetja, ki bo delovalo na področju premogovništva v Azijsko-pacifiški regiji. S podpisom sporazuma bodo partnerji ustanovili skupno podjetje s sedežem v Singapurju, imenovano Fairwood PV. Eden glavnih strateških ciljev podjetja je postati vodilno regionalno podjetje, ki bo izvajalo različne rudarske storitve in projekte za podzemne premogovnike. Ciljni trgi so predvsem Indija, JV Azija in območje Pacifika.

Ameriška brezposelnost pretresa svetovno borzo

Na svetovnih delniških trgih se je v tem tednu nadaljeval negativen trend. Vse bolj zaskrbljujoča postaja situacija na področju brezposelnosti v Ameriki, za kar vsaj do zdaj neuspešne rešitve ponuja ameriški predsednik Barack Obama.

Odločilen vpliv na delniške trge bo v tem tednu imela objava podatka zaposlenosti za Ameriko, za katero so se pričakovanja občutno znižala. Kljub nekaterim izboljšanim makroekonomskim podatkom se trgi niso odzvali pozitivno. Podatki indeksa potrošniškega zaupanja univerze Michigan za september kažejo rast v primerjavi s avgustom. Vrednost indeksa potrošniškega zaupanja je septembra porasla na 59,4 točke, potem ko je bila avgusta pri 55,7 točke. Ameriško gospodarstvo je v drugem četrtletju po zadnji oceni poraslo za 1,3 odstotka, medtem ko je število zahtevkov za denarno nadomestilo v času brezposelnosti padlo za 37 tisoč na 391 tisoč.

PREGLAD TEČAJEV V OBDOBJU MED 3. 10. IN 7. 10. 2011

Oznaka	Ime	Enotni tečaj	Promet v tEUR	% spr.
CICG	Cinkarna Celje	86,00	7,74	↓ -1,15
CETG	Cetis	22,00	0,31	0,00
GRVG	Gorenje	5,68	79,80	↓ -0,35
PILR	Pivovarna Laško	10,75	6,27	↑ 5,34
JTKG	Juteks	14,20	1,27	↑ 1,43
ETOG	Etol	60,00	2,20	↑ 20,00

Nekoliko slabši podatki so bili v tem tednu objavljeni za evropsko gospodarstvo. Obseg trgovine na drobno se je v Nemčiji avgusta v primerjavi z julijem skrčil za 2,9 odstotka, kar kažejo prvi rezultati statističnega nemškega statističnega urada. Padec je krepko višji od pričakovanja analitikov. Ti so namreč ocenjevali, da bo le 0,1-odstoten. Stopnja brezposelnosti v območju evra se tudi avgusta v primerjavi s mesecem prej ni spremenila in ostaja pri 10 odstotkih. Prav tako se v mesečni primerjavi ni spremenila stopnja brezposelnosti v EU, ki je avgusta znašala 9,5 odstotka.

INDEKSI MED 3. 10. IN 7. 10. 2011

Indeks	Zadnji tečaj	% spr.
SBI20	626,28	↑ 2,72

Bonitetna agencija Moody's ocenjuje, da grške banke potrebujejo injekcijo v višini 44 milijard evrov. Mehanizem EFSF bo imel po novem 779,8 milijarde evrov kapitala in za 440 milijarde evrov efektivne zmoglosti posojil, v omenjeni bonitetni hiši pa so prepričani, da s tem odpira vrata za nov razvoj v grški dolžniški dram. Grčija lahko brez naslednjega obroka posojila preživi do sredine novembra, je po vrnitvi s srečanja finančnih ministrov območja evra v Luksemburgu povedal grški finančni minister Evangelos Venizelos. Zanimiv podatek je v tem tednu objavila švicarska centralna banka, ki je za vzdrževanje tečaja evra avgusta porabila petino BDP-ja države, in to preden je 6. septembra najavila, da tečaja evra pod 1,2 franka ne bo spustila. Sicer pa je zaupanje med evropskimi bankami majhno, saj so te v petek čez noč pri ECB položile letošnjih rekordnih 200 milijard evrov. Da ni vse tako črno, sta v tem tednu dobri novice objavili dve ameriški podjetji. Ameriški računalniški proizvajalec Apple je na svojem sedežu v ZDA predstavil nov model pametnega mobilnega telefona iPhone. Namesto težko pričakovane nove generacije iPhone 5 gre le za nadgradnjo sedanje generacije, imenovane iPhone 4S, ki bo verjetno kljub temu beležila veliko zanimanje v javnosti. Na drugi strani pa je ameriški avtomobilski proizvajalec Ford dosegel dogovor z vodstvom sindikata delavcev v avtomobilski industriji o novi štiriletni kolektivni pogodbi, ki predvideva odprtje 5750 novih delovnih mest in za 4,8 milijarde dolarjev investicij v ameriške tovarne.

Dolar je v tem tednu dosegel najvišjo vrednost od januarja letos. Tečaj dolarja je v tork v primerjavi z evrom zrasel vse do 1,3150 dolarja za evro. Rast dolarja se je močno poznala tudi pri vrednosti surovin. Vrednost nafte je padla za dobrih 5 odstotkov in v tork testirala vrednost 75 dolarjev za sod. Na udaru je bil tudi baker s 4,2-odstotnim tedenskim padcem, ki je v sredo pristal pri 303 dolarjih za trgovano enoto. V sredo so tečaji na borzah ponovno dobili zagon za rast, vendar ta ni temeljila na pomembnejših novicah. Zelo pomembno, vendar dokaj malo verjetno je, da bo ta rast dolgotrajnejša.

Roman Gomboc

ILIRIKA, borzno posredniška hiša, d. d.

»Načakani« delavci

V podjetju Fotolik Celje so zaposlenim v »ofset« tiskarni, kjer imajo premalo dela, podaljšali čakanje do 21. oktobra.

Fotolik Celje je, kot smo že poročali, sestavljen iz dveh delov, iz »ofset« tiskarne in iz

»flekso« tiskarne, kjer tiskajo pokrove za jogurtove lončke. Zaradi težav, ki jih imajo v 63

let starem celjskem podjetju, delavci Fotolika na plače in regres še čakajo, zanimivo pa je, da so jih v »ofset« tiskarni prejeli za julij ter čakajo še avgustovske plače, v »flekso«

tiskarni pa je ravno obratno (čakajo na julijske plače). To, da plač še niso prejeli, so prejšnji teden prijavi delovni inšpekciji. Sindikat je že predlagal stečaj podjetja, vendar kot vse kaže, vodstvo podjetja zanj ni zainteresirano.

BJ

SPODBUDNE ZGODBE

S pletarstvom do preživetja?

Srečko Dolinšek je mojster ene najbolj razširjenih domačih obrti, ki na žalost še vedno ostaja domena vaških samoukov – pletarstvo. V Grajski vasi, kjer živi, že tretje desetletje v rokah vrti vrbovo in leskovo šibje. Iz njegave izdeluje izdelke, ki popestrijo in polepšajo vsakodnevno življenje.

»Kaj vse bi lahko ustvarili iz šibja«, pravi Dolinšek in kot najzanimivejšo omenja košaro velikanko, v katero bi brez težav lahko parkirali avtomobil, ne da bi vam njen ročaj pri tem povzročal težave. To veliko pleteno stvaritev so si na primer imeli možnost ogledati obiskovalci Pogačarjevega trga v Ljubljani. Podobno diš jemačoča je njegova skakalnica. Trideset metrov velika naprava za zaletiščem in doskočiščem, napravljenim iz šibja, je pred deseti leti veljala za eno bolj norih idej. Kako »prismuknjeno« je bil videti šele njen konstruktor, ki je vztrajno dokazoval, da so pristanki in padci na njej veliko bolj udobnejši in mehkejši od plastične mase, si lahko mislimo ... Skakalnica je imela zgolj eno, a žal pomembno »lepotno« napako – njena ži-

vljenjska doba iz šibja je bila kratka. Vrbove in leskove veje Dolinšku obnem služijo kot vsakdanji pripomočki. Dobesedno. Drugače si namreč ni mogoče predstavljati njegovih »najnovejših« cokel, izdelanih iz šibja, z usnjenim podplatom, ki nudijo udobno in mehko hojo in ne obremenjujejo stopal, pa vrbovih vej, spletenih v nekakšen sodoben »kosmodisk« za lajšanje težav z bolečo hrbtenico, ter postelje iz šibja, obloženega z gobo ... A

Dolinšek ne želi izpasti kot vaški posebež, zato hitro omeni izdelke iz domače delavnice in kaže na različne okraske. Kot nekdanj kmetje tudi on ohranja tradicijo pletenja košar za krompir, koše, cekarje, košare, peharje ter okrasne izdelke, kot so lestenci, predpražniki, skrinjice, obeski ... Pletarstvo je bilo najbolj razvito v krajih ob vodi, kjer je bilo največ surovine, zato je Dolinška pogosto mogoče videti oprtanega s šibjem ob Bolski in Savinji, nekaj tega raste tudi na domačem dvorišču.

»Od šibe se ne da živeti«

Nekdanji zaposleni v gradbenem podjetju ima pletarsko obrt registrirano kot dopolnilno dejavnost ob siceršnji težnji po rednem delu. »Od šibe

se ne da živeti,« pove. »Mnogi si tudi ne predstavljajo, koliko ur dela je vložene v nek izdelek. Nekdaj obstoječe zaupanje do pletenih izdelkov so ljudje izgubili z nastopom industrijske revolucije, ko je iverica zamenjala naravne materiale. Pletarstvo tako še vedno ostaja podcenjeno do te mere, da se ljudje na primer namesto plastičnih in lesenih stolov ne bi odločili za pletene.« Z izdelki se pojavlja na priložnostnih tržnicah in sejmih in je čislana pri ljudeh, ki cenijo naravne in kakovostne izdelke, so osveščeni in živijo z naravo. Znamenitih Ribničanov ne dojema kot konkurenta, saj pravi, da so le preprodajalci že ustvarjenih izdelkov. Njegova dela nosijo certifikat obrtne zbornice, vendar ga pri tem žalosti, da je država prepričana, da na ta način skrbi za mojstre domače obrti, v resnici pa so prepuščeni samim sebi. »Sami se učimo, dobavljamo materiale, iščemo kupce, barantamo s cenami, osveščamo in navdušujemo ljudi za domače izdelke.« Obnem se zaveda, da je vse delo zama, v kolikor država ne bo znala na ustrezen način vzpodbuditi kmeta h gojenju kultur za pletarstvo. Savinjska dolina je bila nekdanj znana kot pokrajina šibe, zato ima željo, da bi se od šibja ponovno dalo živeti. Četudi le od pletenja košar, s katerimi se je začel učiti pletarskih veščin.

MATEJA JAZBEC

Foto: MJ

Srečko Dolinšek se že trideset let ukvarja s pletarstvom.

SPODBUDNE ZGODBE

Podjetnik Srđan Panić

Odpadki kot poslovna priložnost

Podjetnik Srđan Panić v Kokarjah širi zbirni center za odpadne surovine

Da življenje piše svojo zgodbo, je dokazal podjetnik Srđan Panić, ki je v Kokarjah odprl nove poslovne prostore v svojem podjetju Odkup, sortiranje in prodaja odpadnih surovin. Kot je v navadi, se za vsakim človekom, tudi za Panićem, ki je v Kokarjah od leta 2008, skriva še posebna, čisto človeška zgodba.

Srđana je življenjska pot pri 17 letih iz Leskovca v Srbiji pripeljala v Šaleško dolino, kjer je v Velenju končal srednjo šolo. Po služenju v Slovenski vojski se je odločil, da bo Slovenija njegova nova domovina. Po triletnem delu v Termoelektrarni Šoštanj je našel nov izziv - zbiranje odpadne surovine - in se leta 2005 registriral kot samostojni podjetnik. Pred tremi leti je začel v Kokarjah, v nazar-

ski občini, urejati odkupni center. Zagotovo so bili začetki vse prej kot lahki. Včasih so bili glede dejavnosti skeptični, zato so pripravili kar nekaj sestankov, na katerih jim je podjetnik predstavil svojo vizijo. Danes Panić o tistem času ne razmišlja več, le z zahvalo sosedom da vedeti, da je kraj sprejel njegovo dejavnost.

V novih prostorih zbirnega centra, ki sicer zaposluje štiri ljudi, bodo imeli boljše pogoje za delo s strankami, ki pripeljejo odpadne produkte na deponijo, kjer jih predelajo in sortirajo. Za mnoge je bil presenetljiv podatek, da odpadke tudi prodajajo, med drugim na zahodnoevropskih trgih. Osnovno dejavnost nameravajo še nadgraditi, ob čemer podjetnik Panić razmišlja o

novih projektih. Tudi o prehodu na fotovoltaike, saj je eno temeljnih vodil v delu podjetja v Kokarjah naravovarstvena nota. »Urejanje zbirnega centra terja precej energije, saj za to področje veljajo precej strogi zakoni,« je omenil Panić in hkrati poudaril, da se skrbi za okolje zaveda in izpolnjuje vse zakonske pogoje.

Vrednote

Za mnoge novi prostori podjetja, ki se v Kokarjah ukvarja s predelavo odpadkov, niso neka velika zgodba. Zagotovo pa je dokaz, da se da s podjetnostjo marsikaj doseči. O tistem delu življenjske zgodbe, ko je ob prihodu v Slovenijo prvič videl 15-letnega brata, s katerim sta kasneje zaradi velikega pomanjkanja včasih iskala kruh tudi po smeteh, ne želi govoriti. Tudi o nestrpnosti ali stereotipih danes 34-letni podjetnik ne izgublja besed. Le s ponosom pove, da je Rom pravoslavne vere. Tako aktivno sodeluje v velenjskem društvu Romano vozo v prepričanju, da je človek, ki ne pozabi svoje kulture, jezika in običajev, bolj plemenit. Vse te vrednote prenaša na družino, ženo in tri otroke. In seveda je ponosen, ker zdaj lahko pomaga drugim.

US

Po tujem še domače priznanje dvorani

PODČETRTEK - Med štirimi prejemniki priznanja zlati svinčnik za področje krajinske arhitekture, ki jih je za dan arhitektov podelila Zbornica za arhitekturo in prostor Slovenije je arhitekturni biro Enota, ki ga je prejel za novo dvorano v Podčetrtku.

Kot so zapisali v utemeljitvi, je nova dvorana ne le športna dvorana, temveč tudi fleksibilno uporaben osrednji javni pokrit prostor naselja, prav tako pa je spretno izkoriščena njegova lega na drugi strani ceste, nasproti Term Olimia. Nagrajeni biro je priznanje za dvorano v Podčetrtku, ki je bila odprta decembra lani, prejel najprej na tujem, in sicer marca letos na mednarodnem salonu arhitekture v Beogradu.

BJ

Za arhitekturni dosežek nagrajena pol drugo leto stara večnamenska dvorana v Podčetrtku.

Zemlji prijazna občina

VOJNIK - V Ljubljani so razglasili planetu Zemlja prijazne občine za leto 2011. Med nagrajenci je poleg občin Razkrižje in Murska Sobota tudi Vojnik, ki je ta naziv prejel že lani.

Gre za natečaj, ki ga že drugo leto pripravlja Društvo planet Zemlja, letos pa so k sodelovanju povabili tudi agencijo za okolje in zavod za gozdove. »Zmagovalnim občinam je skupno izvajanje naročil za javne objekte po načelu zelenih naročil, prav tako pa vse tri občine s simpatijami gledajo tudi na širitev gradnje javnih objektov iz lesa,« so zapisali v obrazložitvi. Občina Vojnik je poleg ostalih sprejetih ukrepov energetske obnovila nekatere občinske stavbe. Župan Beno Podergajs meni, da je priznanje pohvala za njihove večletne aktivnosti na področju fotovoltaike, protipoplavnih ukrepov, urejanja problema odpadkov in gradnje kanalizacije.

TC

Merili bodo prašne delce

VELENJE - Agencija Republike Slovenije za okolje je pretekli mesec na merilni postaji v Velenju, ki se nahaja med osnovnima šolama Antona Aškercera in Gustava Šiliha, začela z meritvami prašnih delcev v zunanjem zraku.

Gre za merjenje delcev PM10, ki so lahko naravnega izvora (cvetni prah, morska sol, požari, vulkanski prah in podobno) ter antropogenega izvora (promet, kurišča, industrija). Ti prašni delci pomembno vplivajo na ozračje in zdravje ljudi. Manjši in svetlejši delci se v zraku zadržujejo dlje časa. Večji delci se v ozračju zadržujejo nekaj ur, manjši pa so bolj trdovratni in lahko ostanejo v atmosferi več tednov, odstranijo pa jih padavine.

PR

Varna odločitev za vaš denar

Ugodna ponudba depozitov Banke Celje.

Oplemenitite svoja denarna sredstva v času, ko jih ne potrebujete. Izberite varno, donosno in prijazno ponudbo depozitov Banke Celje. V oktobru, mesecu varčevanja, smo za vas pripravili posebej ugodne pogoje.

Dobra mera!

Dobro je vezati denar, še posebej če vam za sklenitev depozita nudimo izjemno ugodno fiksno obrestno mero!

4,20 %

13-mesečni depozit

banka celje
www.banka-celje.si

Nemški župani na Celjskem

CELJE - Na obisku v Celju je bila delegacija šestnajstih županov in svetnikov iz okrožja Konstance v Nemčiji. Med njimi je bil tudi Oliver Ehret, župan partnerskega mesta Singen.

V okviru obiska v Sloveniji so se gosti iz Nemčije zanimali za razvojne načrte mesta Celje, obiskali so tudi Šolski center Celje, podjetje Emo orodjarna in Splošno bolnišnico Celje. Obiskali bodo tudi Slovenske Konjice.

PR

Občina je prisiljena plačati

Z gradbišča Kulturnega središča evropskih vesoljskih tehnologij v Vitanju, kjer bodo med drugim razstavljeni predmeti iz ameriškega in ruskega vesoljskega programa. Njegova arhitektura spominja na znanstveno delo Hermana Potočnika Noordunga.

VITANJE – Gradnjo prestižnega vesoljskega središča je treba dokončati, so bili prepričani na izredni seji občinskega sveta, ki se je sestal v petek. Občina bo izvajalcu CM Celje, ki podizvajalcev ne more plačati, pomagala tako, da je v petek pristala na višjo ceno od pogodbene ter bo zato najela dolgoročni kredit.

Kot smo že poročali, sta Občina Vitanje in CM Celje sklenila pogodbo o gradnji Kulturnega centra evropskih vesoljskih tehnologij po pogodbeni ceni 1,8 milijona evrov. Prav toliko je bilo takrat na voljo tudi evropskih sredstev. Občini, ki je v času padanja cen gradbenih storitev ter materialov izpogajala takšno ceno, v bistvu ne bi bilo treba plačati nič, razmere pa so se spremenile.

Iz CM Celje naj bi tako že od spomladi opozarjali, da za takšno ceno ne morejo pridobiti vseh podizvajalcev, prav tako imajo podizvajalci po novem pravico

do neposrednega plačila. Pričakujejo, da bo za vesoljsko središče nekaj denarja dodala občina, prav tako naj bi se začeli postopki za razveljavitev pogodbe z občino. Posamezni občinski svetniki so to v petek razumeli kot izsiljevanje občine, ki sta ji preostali le dve možnosti. Po prvi bi se lahko poslužila postopkov na sodišču, kar bi trajalo vrsto let ter za prav toliko odmaknilo dokončanje vesoljskega središča, od katerega pričakujejo v Vitanju veliko razvojno priložnost. S tem bi občina zaradi zamujenih rokov izgubila evropski denar, zato ji ostaja le

V vesoljskem središču v Vitanju bodo med drugim tudi prostori za občinske potrebe, med drugim dvorana s tristo sedeži, občinska knjižnica ter društveni prostori. V občinski upravi so najprej računali, da občini za gradnjo ne bo treba plačati tako rekoč niti evra.

še druga možnost. Občinski svet je tako v petek (z enim vzdržanim glasom) odločil, da bo Občina Vitanje kljub vsemu »finančno vrzel« plačala, kar po vsej verjetnosti pomeni več sto tisoč evrov, vendar o natančnem znesku še niso odločili. V vsakem primeru toliko denarja v proračunu nimajo, zato župan Slavko Vetrih, občinska uprava in svetniki omenjajo najetje dolgoročnega kredita po ugodni obrestni meri, po vsej verjetnosti za dvajsetletno obdobje. Občina Vitanje je zaenkrat na srečo med manj zadolženimi.

BRANE JERANKO

Ekofest tudi v Galiciji

ŽALEC – Lani so Irena Rotar, Janja Štusej in Sabina Palir pod okriljem Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec pripravile projekt Ekofest. S sloganom Radostno doživljanje narave, človeka in energij v zeleni dolin so na treh lokacijah – v eko muzeju, ob ribniku Vrbje in v bio parku Nivo – začeli »udejanjati trajnostni razvoj«, kot pravi Irena Rotar. Minuli konec tedna so tem lokacijam dodali še krajevno skupnost Galicija.

Lani je mesečne prireditve, ki zajemajo predavanja o ekoloških temah, tržnico, predstavitev alternativnih metod in vsebine za otroke, obiskalo približno deset tisoč ljudi iz vse Slovenije. Pomen Ekofesta je, da ljudje izmenjujejo izobraževalne vsebine, nadgrajujejo tradicionalne vrednote v lokalnem

okolju in pokažejo primere dobre prakse. Zato so se odločili, da te ideje širijo, in tokrat so tudi v Galiciji pripravili predavanja za področje vrtničarstva, zeliščarstva in kmetijstva. Povezali so deset društev v občini, ki so se predstavila na tržnici. V novem centru Čez mavrico v nekdanji šoli pa so bile na

voljo alternativne metode zdravljenja, prehrane ...

Prizadevanja organizatorjev pa se niso končala le pri organizaciji Ekofesta. »Enako misleči, ki smo prihajali na to prireditev v Žalcu, smo medtem ustanovili Eko civilno iniciativo Slovenije in zavzemamo se za prehransko in energetsko samooskrbo. Spomladi bomo pripravili akcijo Oskrbimo Slovenijo. Ta bo podobna akciji Očistimo Slovenijo, z njo pa želimo, da bi vsaj polovica Slovencev pridelovala svojo hrano ali imela svoj vrtniček,« pravi Rotarjeva.

TC, foto: GrupA

Na Ekofestu so s pečenim kostanjem ogreli roke obiskovalcev. Levo je Irena Rotar.

Spomini na čas pred dvema desetletjema. V Šmarju pri Jelšah so odkrili spominsko ploščo.

Orožja niso dali

ŠMARJE PRI JELŠAH – Na eni od občinskih stavb, v katerih je bilo v času osamosvajanja Slovenije skladiščeno orožje teritorialne obrambe za območje Obsotelja in Kozjanskega, so prejšnji teden odkrili spominsko ploščo.

Plošča spominja na dogodke pred 21 leti, ko je bila nekdanja šmarska občina (danes je na njenem območju šest novonastalih občin) med tistimi, ki so se uprle predaji orožja domače teritorialne obrambe jugoslovanski armadi. Ploščo je odkril župan Jože Čakš v prisotnosti takratnega komandanta teritorialcev Leopolda Koresa, domačega predsednika veteranov vojne za Slovenijo Vlada Amiča, predsednika domače policijske veteranske organizacije Milana Rožmana ter takratnega podpredsednika občine Marjana Drogenika. Takratni predsednik občine Franc Potočnik je že pokojni.

BJ

radiocelje
na štirih frekvencah
95.1 95.9-100.3 90.6 Mhz

www.radiocelje.com

Celjski biseri in črne pike

Arhitekturni in urbanistični sprehod po mestu

CELJE – Ob tednu arhitekture in prostora so v celjskem društvu arhitektov in urbanistov v soboto pripravili arhitekturno in urbanistično vodenje po mestu. Ogled je vodila arhitektka Majda Golob Mareš, ki je kljub kritikam nekaterih, da urbanistični razvoj Celja ne gre v pravo smer, prepričana, da knežje mesto premore kar nekaj uspehov na področju prostorskega načrtovanja.

»Mislim, da se Celje kar pozitivno razvija, da ve, kaj mora narediti za svojo prihodnost, za ohranitev stavbne dediščine in urbanistične zasnove,« pravi Majda Golob Mareševa. Povedano drugače: Celje premore kar nekaj sodobnih oziroma prenovljenih objektov, ki so zrasi iz zelo uspešnih javnih

natečajev. Eden odličnih in ambiciozno zastavljenih primerov prostorskega načrtovanja je po besedah Golob Mareševe Mohorjev atrij v Prešernovi ulici. Kot primer dobrega načrtovanja navaja tudi osrednjo knjižnico, čeprav ta, kot dodaja, ni bila izvedena tako, kot je bila zasnovana v natečajnem

elaboratu. Zagotovo pa bo tudi Knežji dvorec po obnovi primer dobrega urbanističnega povezovanja, ki bo mesto tudi programsko obogatil. Celjani so lahko ponosni tudi na sodobno mestno tržnico, čeprav je bilo ob njenem odprtju pred dvema letoma med občani slišati kar nekaj kritik ...

»Mislim, da je dobrih primerov v mestu dovolj. Se pa vmes, seveda zaradi specifičnega interesa posameznikov, ki odstopajo od kriterijev, zgodijo tudi stvari, ki se jim žal ni mogoče izogniti.

Ampak če preštudiramo vso zgodovino prostorskega načrtovanja mesta in razvoja, ugotovljamo, da tudi v preteklosti ni bilo nič drugače,« pravi arhitektka. Pogosto je namreč mogoče slišati, da razvoj mesta prevečkrat narekuje kapital ter da sta stroka in politika, ki bi morali imeti pri tem glavno besedo, običajno korak zadaj. A po mnenju Majde Golob Mareš ni povsem tako: »Jasno pa je, da je vsaka pozidava, vsako prostorsko načrtovanje postopen, dolgotrajen proces, ki se uresničuje na dolgi rok. Na ta dolgi rok se spreminjajo tudi pogoji, kar še zlasti velja za našo družbo, kjer se stalno spreminjajo pogoji financiranja in tudi politična ureditev našega sistema.« Takšni slabi primeri se kažejo predvsem na področju poslovnih objektov.

Sicer je k današnji bolj klavirni podobi starega mestnega jedra pripomogla tudi nacionalizacija po prvi in drugi svetovni vojni, medtem ko so učinki zadnje denacionalizacije zaenkrat še preskromni, da bi mesto povrnilo na pot nekdanje slave, menijo v Društvu arhitektov in urba-

Arhitektka Majda Golob Mareš

nistov Celje. Kljub vsemu mesto premore kar nekaj prostorskih bisero, ki dajejo upanje za urbano in socialno prenavo in ki mestu napovedujejo boljše čase.

BOJANA AVGUŠTINČIČ
Foto: SHERPA

Novačan in njegov čas

CELJE – Z znanstvenim simpozijem o Antonu Novačanu in njegovem času, ki ga pripravljajo danes (torek) dopoldne v celjskem Narodnem domu, se začnejo tudi letošnja Novačanova gledališka srečanja. Že 19. leto zapored jih KUD Zarja Trnovlje – Celje prireja v spominu temu znanemu slovenskemu dramatik, pesniku, pisatelju, publicistu in predvojnemu politiku, ki je bil po rodu iz Zadobrova pri Škofji vasi.

Današnji simpozij pripravljajo Znanstveno raziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Mestna občina Celje ter I. gimnazija v Celju pod strokovnim vodstvom **ddr. Igorja Grdine**, znanstvenega svetnika, rednega profesorja in predstojnika Inštituta za kulturo Znanstveno raziskovalnega centra

SAZU v Ljubljani. Simpozij bo podrobneje tematiziral Novačanov ustvarjalni opus, pri čemer se bo posvetil predvsem manj znanim poglavjem iz biografije tega uglednega ustvarjalca.

Gledališki del letošnjih Novačanovih srečanj se bo začel v petek, ko bo ob 19.30 v dvorani Zarje v Trnovljah slavnostnemu odprtju srečanja sledila

prva tekmovalna predstava. Oder treh herojev KUD Pirniče pri Medvodah bo uprizoril komedijo Frana Lipaha Glavni dobitnik v priredbi Jerneja Novaka in režiji Petra Militareva. V oktobru in novembru bo občinstvo na odru Zarje videlo šest komedij slovenskih ljubiteljskih gledališč, pet se jih bo potegovalo za nagrade Novačanovih gledaliških srečanj. Razen predstave domačega ansambla občinstvo vsak večer ocenjuje predstave z oceno od 1 do 5, najboljšo predstavo po izboru občinstva bodo razglasili 19. novembra, ob koncu srečanj. Vsak večer posebna komisija občinstva izbere igralca večera, ki mu spominsko darilo, umetniško sliko, izroči eden od znanih celjskih slikarjev. BRST

101 leto »Rojšekove« mame

POLZELA – Pred dnevi je praznovala 101. rojstni dan najstarejša Polzelanka Marija Andrejc, po domače »Rojšekova« mama. Ob visokem jubileju so jo obiskali v imenu društva upokojencev Polzela Franja Vilč, predsednica krajevnega odbora Rdečega križa Olga Hočevar in predsednik Župnijske karitas Polzela Blaž Jelen.

Za veselo razpoloženje je poskrbel kvintet Lastovka, v katerem prepeva tudi sin Lojze. Živahna ženica je bila obiska zelo vesela. Presenetila jo je pozornost, saj je po naravi skromna. Na svojem domu živi s sinom

Lojzetom in snaho Evo, ki jima je pri delu na kmetiji še vedno v pomoč. Ob svojem sto prvem rojstnem dnevu zase nima posebnih želja, le, da bi bili njeni zdravi, srečni in zadovoljni ter da ne bi »obležala«.

Njen življenjski moto je: »Rad delaj in bodi dobre volje!« Ko pa jo vprašajo po receptu za dolgo življenje, se pošali, da je Bog nanjo najbrž pozabil, sicer bi jo že vzel k sebi. Prav v veri je vedno našla oporo, ko jo je življenje preizkušalo, in še danes se povsem prepušča božji volji. Ob tem častitljivem jubileju se mnogim lepim željam pridružujejo vsi Polzelani, ki Rojškovo mamo poznajo. TT

Marija Andrejc s svojimi gosti

Če v **TREH** dneh ne odgovorimo, vam **33 EUR** podarimo!

KDO JE DEKLE IZ OGLASA?

Hana je talentirana glasbenica in absolventka glasbene akademije. Njeno življenjsko poslanstvo je opravljati delo, ki jo veseli, zato je večino svojega življenja namenila vadbi violine. Investicija v izobraževanje je edina Hanina ovira. S pomočjo staršev in z **Banko Koper** ji bo uspelo!

UGLASITE BANKO S SVOJIMI ŽELJAMI!

Samo vaša akcija je lahko povod za našo reakcijo! Izberite **hipotekarni potrošniški kredit – uglaseni kredit**, za doseg lastnega življenjskega cilja.

BANKA KOPER
Z vami gledamo naprej.

UGLAŠENI KREDIT

Članica skupine INTESA **SANPAOLO**

Podeželje sredi mesta

CELJE – Mesto je v soboto dopoldne spet obiskalo podeželje in med bogato obložene stojnice, razporejene po Glavnem trgu, privabilo kopico obiskovalcev. Nekateri so se le sprehodili mimo in z zanimanjem opazovali dogajanje okrog sebe, drugi so navdušeno pokušali domače dobrote, tretji so med stojnicami po dolgem času spet srečali stare znance ... V glavnem pa so bili vsi enotni, da so takšne prireditve v Celju več kot dobrodošle.

Osnovni namen tradicionalne prireditve Podeželje v mestu, ki jo Zavod Celeia Celje v sodelovanju z društvom Raznolikost podeželja in pod okriljem Mestne občine Celje pripravi tudi v spomladanskem času, je prispevati k večji prepoznavnosti podeželja ter predstavitvi pridelkov, izdelkov in storitev ponudnikov s kmetij. Pridelke in izdelke je bilo na stojnicah seveda možno tudi kupiti in poskusiti.

Obiskovalce je v središče Celja privabljal tudi bogat spremljevalni program. Najmlajši so na svoj račun prišli v kotičku Tetke jeseni, kjer so se vrstile ustvarjalne delavnice, v katerih so lahko otroci pustili prosto pot domišljiji in kreativnosti ter odkrivali ročne spretnosti. Pravo doživetje je bila tudi vožnja s

Žganjekuha sredi Celja je pritegnila kar nekaj pozornosti.

kočijo po mestu. Ob nastopu ljudskih pevk in godcev, ki ustvarjajo v Joškovi bandi,

ter članov Celjske folklorne skupine pa je bilo vzdušje na hladno, čeprav sončno

sobotno dopoldne še toliko prijetnejše.

BA, foto: SHERPA

Mladi bodo učili starejše

Prihodnji teden, med 17. in 21. oktobrom, se bodo po celi Sloveniji vrstile brezplačne delavnice, v katerih bodo mladi prostovoljci starejše navduševali nad uporabo računalnika in interneta.

V največji prostovoljski projekt Simbioza vabijo starejše, ki so popolni računalniški začetniki, prav tako pa tudi vse tiste, ki želijo svoje znanje izpopolniti ali obnoviti. Delavnice bodo brezplačne, tako za mlade prostovoljce kot starejše udeležence pa so zaradi organizacije potrebne prijave (po elektronski pošti, preko spletne strani www.simbioza.eu, v info-točkah).

Na Celjskem bodo delavnice mladi prostovoljci izvedli v 12 občinah - ob obeh mestnih občinah Celje in Velenje še v občinah Vojnik, Štore, Šentjur, Laško, Slovenske Konjice, Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina, Kozje, Nazarje in Šoštanj.

IS

Gasilci za državno tekmo

VELENJE - Na štadionu se je v nedeljo v organizaciji Gasilske zveze Velenje in poveljstva Savinjsko-šaleške regije merilo več kot 80 odraslih enot. Najboljši v posameznih kategorijah so se uvrstili na državno tekmovanje, ki bo prihodnje leto maja, prav tako v Velenju.

Med člani A se je stari dvoboj med enotami PGD Rečica ob Savinji in Andraž nad Polzelo prevesil v korist Rečičanov, tretje mesto pa so osvojili združeni gasilci iz GZ Prebold. Savinjsko-šaleško regijo bodo v kategoriji članic A zastopale ekipe Lokovice, Prebolda in Andraža. Med člani B so prva tri mesta pripadla PGD Zabukovica, Rečica in Dobrovlje, med članicami B pa Braslovče, Matke in Topolšica. Med starejšimi gasilkami je pogoje za majsko tekmo v Velenju izpolnilo kar osem, med starejšimi gasilci pa sedem enot. Izbirno tekmovanje za celjsko regijo bo konec tedna.

US

Z Marijo po novo osebno izkaznico

ŠENTJUR – Marija Žvegler je pred dnevi na upravno enoto vložila prošnjo za novo osebno izkaznico. Človek brez veljavnih dokumentov pač ne more hoditi po svetu. Ob sončnih dnevih zelo rada posedla na balkonu in brez očal prebere kakšen časopis. Tudi Novi tednik. Z veseljem bi še kaj zašila in kaj dobrega skuhalo. Nič posebnega, boste rekli. Ampak ni res. Gospa Marija jih bo v začetku decembra dopolnila nič manj kot 102 leti.

Kot Salobirjeva se je Marija rodila 1909. v Košnici. V družini je bilo enajst otrok, od tega je eden že kot dojenček umrl. Naključje, ampak tudi ona je, potem ko se je poročila, imela enajst otrok. In tudi ona je enega izgubila že takoj na začetku.

Z možem sta šla prvič na svoje »v štant« kot se reče, v Pokorno vas. Ime je bilo res primerno, saj sta morala za najem borne kajžice zelo trdo delati. Tako sta se z možem, ki je bil gozdar, še nekajkrat selila, nazadnje pa pristala na moževem domu v Košnici. Mož je umrl, ko je imela najmlajša hči 16 let. Marija je znala poskrbeti, da številna družina ni trpela pomanjkanja. Bila je izvrstna kuharica, brez katere ni minila nobena poroka in no-

Gospa Marija želi biti na tekočem, celo brez očal?!

bene koline. Izpod njenih rok so prihajala sladkorna jagnjeta in keksi že v časih, ko mnogi za kaj takega še slišali niso. Še danes ji mora hči kuhati njene najljubše jedi. A le redko katera ima tak okus, kot ga čišla spomin. Pa tudi šivati je znala, saj je bila njena mama izučena šivilja.

Pred 33 leti je Marijo zadela ena izmed večjih nesreč, ko ji je do tal pogorel dom. »Nič drugega mi ni ostalo, kot to, kar sem imela na sebi,« se spominja sivolasa ženička. Odtlej živi pri hčerki Veri in njenem možu Milanu v Turnem pod Slivnico. »Dobra tašča je bila, ni mi bilo hudega v teh letih,« nasmevano pove zet. Marija pa v istem tonu nadaljuje, da je smeh za dobro zdravje in

dolgo življenje tako ali tako bistvenega pomena. Mimogrede pa nam zaupa še recept za žemljasto potico, kot jo je delala njena mama.

Da je vsak dan vredno živeti, poskrbijo tudi njeni vnuki in pravniki. Tako prvih kot drugih je krepko čez 20, vsak hip pa bo na svet privekal že četrti prapravnček. Še dve leti nazaj je Marija ob svoji 100-letnici veselo zaplesala z županom. Zdaj se sicer ne vrti pogosto, vendar ji spomin nariše prešeren nasmeh na obraz. »O, pela in plesala sem pa vedno rada!« Da bi ji zdravje dobro služilo še naprej, smo ji zaželeli ob slovesu in se za naslednji rojstni dan seveda spet napovedali.

StO, foto: SHERPA

Marija skupaj s hčerko Vero.

Melodije tolkal in godal

Imeniten koncert Ney Rosaura, StoP in orkestra Hiše kulture Celje

Sloviti brazilski tolkalec, pedagog in komponist Ney Rosaura je v petek v celjskem Narodnem domu na zadnjem koncertu svoje kratke slovenske turnee dokazal, da je res velik umetnik, imeniten tolkalec in odlični komponist. Na gostovanje sta ga povabila Hiša kulture Celje in njen godalni orkester ter Slovenski tolkalni projekt (StoP). Skupaj so ponovno dokazali, kako melodična in nežna je lahko glasba tolkalcev, zlasti pa so navdušile priredbe za godalni orkester in tolkala, ki jih je na naših odrih mogoče slišati le redko.

Da je bilo sodelovanje res enkratna izkušnja, je potrdil tudi dirigent Simon Dvoršak, ki pravi, da je Ney Rosaura eden tistih, ki jim res lahko rečeš umetnik. »Odlični je kot glasbenik in kot človek. V veliko veselje je bilo tako meni kot glasbenikom v orkestru, da smo vadili z njim in imeli štiri koncerte. Ne morem opisati povezav, ki nastanejo pri sodelovanju z velikimi umetniki. Ampak zakaj toliko poudarjam besedo umetnik – ker poznamo tudi ljudi, ki se imajo za umetnike, a to niso.«

Posebnost koncerta sta bili ob avtorjevem koncertu za marimbo in tolkalni ansambel in Serenadi za marimbo, vibrafon in godalni orkester posebej za to priložnost napisani skladbi Stuarta Pedlerja in Gašperja Jereba. Tako StoP kot Hiša kulture sta namreč za to priložnost ti skladbi

Ney Rosaura je na koncertu z godalnim orkestrom Hiše kulture Celje pod taktirko Simona Dvoršaka in s Slovenskim tolkalnim projektom navdušil in hkrati občinstvu pokazal, kako melodična je lahko glasba, čeprav med glasbili prevladujejo tolkala.

naročila, saj je glasbene literature za zasedbo tolkalcev in godalnega orkestra silno malo. »Imeli smo srečo, da sta se povabljeni skladatelja odzvala in napisala skladbi prav za takšno zasedbo. Našli smo tudi Neyevo skladbo, ki je napisana za tak sestav, drugo smo priredili za to zasedbo. Odziv je bil odlični, res pa je tudi, da je vedno poseben spektakel, tudi za občinstvo, ko vidi na odru toliko tolkal.« je povedal Dvoršak.

S kratko turnejo, štirimi koncerti in še z izobraževalnim seminarjem, ki ga je opravil z mladimi nadarjenimi slovenskimi tolkalci, je bil zelo zadovoljen tudi Ney

Rosaura. »StoP poznam že od prej, posneli so mojo skladbo, toda nikoli nismo delali skupaj. Že res, da smo se spoznali na poletni šoli v Gruznanu pred trinajstimi leti, ko sem jih spodbujal, naj začnejo kot skupina. Toda tokrat smo prvič delali skupaj. Imajo izredno energijo, dobri glasbeniki so, še posebej pa mi je bilo všeč sodelovanje z godalnim orkestrom. Slovenija ima odlične glasbenike in v veselje mi je bilo, da smo ustvarjali dobro glasbo z dobrimi glasbeniki. Kar pa seminarje za tolkalce zadeva, se mi zdi pomembno, da ob potovanjih po svetu predstavljajo svojo glasbo mladim, še bolj

pomembno pa je, da delaš s študenti, saj le tako lahko bolj razumejo kulturno okolje, iz katerega ta glasba prihaja, kot raven tolkalne glasbe tujih dežel nasploh. Zelo sem presenečen, ker sem videl, da imate toliko nadarjenih tolkalcev,« je povedal Rosaura.

Občinstvo je bilo nad kombinacijo godal in tolkal ter nad zvoki in melodijami, ki so prihajali do njega, kar nekoliko presenečeno, a je v koncertu uživalo, še posebej ob sklepni skladbi Leroja Andersona Pisalni stroj – s to danes že skoraj pozabljeno napravo v vlogi solističnega glasbila.

BRANKO STAMEJČIČ
Foto: TimE

Deklica iz kovčka

Ognjeno srce je avtobiografska pripoved o Senait, dekletu, ki je bilo upornica, divjakinja, najživahnější otrok v družini. Je pripoved o Eritreji, državi, ki je vedno imela dovolj svojih sovražnikov: lakoto, žejo, vročino, podgane, hijene, vojaško urjenje. Za Senait je bilo najtežje to, da se je rodila v času tridesetletne državljanske vojne (1961–1991), ki ji je namesto igrač na ramena posadila težko puško, za popotnico v življenje pa vsadila spomin na žejo.

Žejo je lahko gasila samo voda, ki je je na bojišču, kamor jo je poslal oče, vedno primanjkovalo. Dekletce na bojišču se ni balo smrti, temveč umiranja. Njena mladost je minila v bežanju, lakoti, plazenju v blatu in trepetanju za lastno življenje. Dejansko bi težko govorili o življenju, kot ga poznamo v Evropi, to je bil bolj strah za golo življenje, preživetje. Mlada bojevница ni razumela govoric o pravičnem svetu. Njeni poveljniki so govorili o tem, da v novem svetu, za katerega se borijo, ne bo več bogatih in revnih, za vse bo dovolj hrane, vsakdo bo imel svojo živino in svoje polje. Bogatašev, ki naj bi bili vsega krivi, si ni znala predstavljati. Poznala je samo revne, ki so živeli iz rok v usta, in ni mogla doumeti, kako bi lahko ta svet Eritreje sploh spremenili.

Njeno srce je bilo ognjeno, kajti čustva, ki so jo prevevala, so bila pogosto tako močna, da so jo preprosto žgala. Ni sprejemala pretvarjanja, da ni nič narobe v svetu, v katerem je živela, in ni bila pripravljena slepo požirati tega, kar so zakuhalili »veliki, odrasli«. Ampak bila je samo dekletce, ki ji je še ena v nizu eritrejskih vojn iztrgala otroštvo iz nedrij in jo pahnila k iskanju sočnega sadeža kaktusa, ki je rasel le en mesec v letu in tako sladko potešil žejo na bojnem polju med granatami in drugim orožjem. Sicer je čiste kapljice vode iskala v umazanih in s trupli prepredenih gramoznih jamah in potokih.

Ko ji je naposled uspelo kot mladenki pribežati v Nemčijo in postati uspešna glasbenica, ni živela življenja zamornjene ženske, ki bi ji kruta afriška sedanost

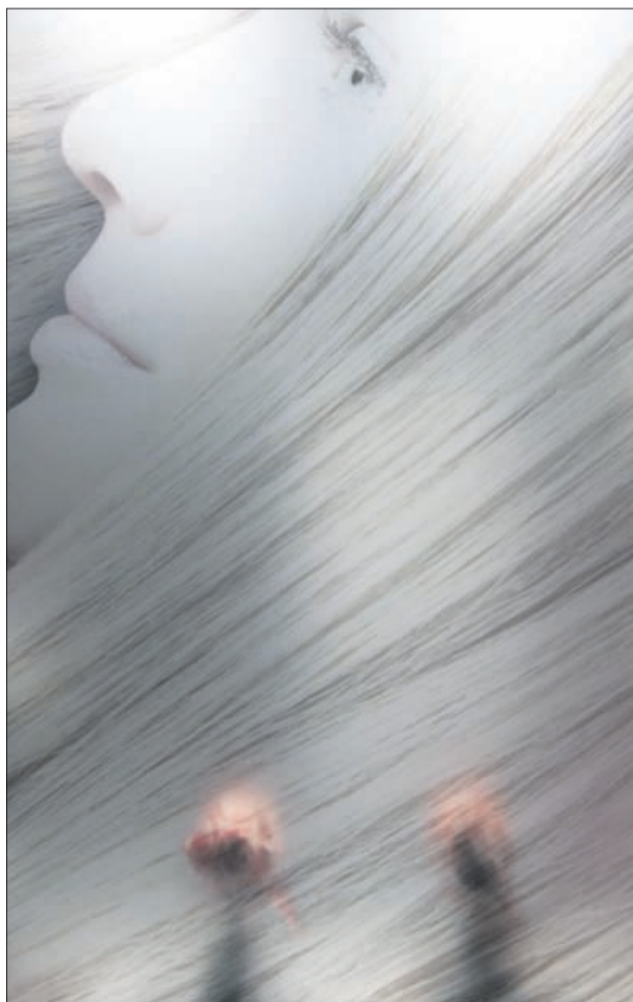
utrgala cvet mladosti. Svojim nemškimi prijateljem je pripovedovala, da svoje preteklosti ne bi niti malo spremenila, in pojasnila: »Vem, da lahko vsakdo vzame niti življenja v svoje roke.« O pribežališču zahoda, kjer med glavne teme družbe spadajo kariera, uspeh, moč in denar, tudi ni imela ravno pozitivnega mnenja. Velikokrat je nemškimi prijateljem očitala, da povezujejo svoje nezadovoljstvo predvsem z materialnimi dobrinami in s finančno neodvisnostjo ter svoje ravnanje upravičevala z besedami: »Moja trma in kljubovalnost sta moja rešitev, zaradi njiju živim, živim svoje življenje.«

Zgodbo o Senait bi povsem na kratko lahko strnili tudi s povsem drugega zornega kota kot pripoved afriške deklice, ki jo je najprej zapustil oče in za tem še mati. Ta jo je preprosto zaprla v kovček, v katerem jo je na srečo našla bližnja sosedka. Prva otroška leta je Senait preživela v dveh sirotišnicah. Kratko svetlobo v njeno težko mladost so vnesle nune Italijanke, ki so jo vzgajale v eni od sirotišnic. Njen oče vstopi dvakrat v njeno življenje. Najprej jo je s polsestrama izročil eritrejski uporniški vojski, sam pa pobegnil v Nemčijo. Za tem je vse tri rešil s fronte in jih preko strica dal prepeljati k sebi na zahod. Pretepanje je za Senait sinonim očetove vzgoje, tako lastne večini afriških družin v tistem obdobju. Pri šestnajstih se mu Senait povsem upre, pobegne z nemškega doma, se poda v drogo, alkoholizem, preskusi različne službe in na koncu se dvigne z dna tako, da uspe v nemški glasbeni industriji.

Senait oprostí očetu, poskrbi za svoje sorodnike, ostane v Nemčiji in se vrača v Eritrejo le na obisk.

Po avtobiografski pripovedi Senait G. Mehari je posnet tudi film, glavna junakinja pa je v resničnem svetu zagovornica izkoriščanih otrok. Kar 22 milijonov otrok po celem svetu se danes bori v različnih vojnah, v katere so bili pahnjeni in so jim ukradle otroštvo ter mladost in mnogim tudi prihodnost.

BISERKA POVŠE TAŠIČ

Na četrtem ex-temporu Celje skozi oči fotografa je zmagovalno fotografijo posnel Andrej Potrč.

meseč fotografije '11

Zaključek četrtega fotografskega ex-tempora Celje skozi oči fotografa, tradicionalno ga v Mesecu fotografije pripravlja društvo fotografov Svit, je bil bržkone zadnji tovrstni ex-tempore. Odziv fotografov je namreč vsako leto manjši, zadnja leta sodelujejo le še člani društva. Letos se jih je za sodelovanje odločilo sedem, ki so oddali po dovoljenih osem fotografij Celja.

»Res nima nikakršnega smisla, da delamo fotografski ex-tempore le za svoje člane in da projekcija sprejetih fotografij bolj spominja na društveno in družinsko srečanje kot na prireditev, s katero želimo spodbujati fotografe, ne glede na to, od kod so in kakšna je njihova fotografska izobrazba, da najdejo nove fotografske poglede na Celje,« je pove-

dal predsednik društva Svit Marko Rebov in napovedal, da v naslednjem Mesecu fotografije tega dogodka ne bo več.

Je pa zanimivo, da smo kljub skromnemu odzivu fotografov videli veliko zelo izvirnih fotografij in novih obrazov Celja. Letos sta fotografije zlasti pritegnila Šmartinsko jezero in mestni utrip.

Že drugo leto zapored je prvo nagrado ex-tempora osvojil mariborski član Svita Andrej Potrč, drugo mesto na natečaju Velimir Bunjevčič in tretje Vanja Tanjšek. Mesec fotografije se bo nadaljeval v petek, ko bo v Mestnem kinu Metropol večer projekcij fotografij članov društva Svit, na katerem bo prost izbor svojih fotografij pokazalo deset članov društva Svit.

BRST

V fitnes po zdravje in videz

Je že res, da se v prihajajočem jesensko-zimskem času poveča obisk fitnes centrov, vendar porast števila obiskovalcev ni več tako opazen, kot je bilo to še pred nekaj leti. Ljudje se vse bolj zavedajo, da gibanje pomeni skrb za zdravje in dober videz.

Celo leto boste v fitnesu videvali ljudi, ki tja zahajajo zaradi videza. Drugače je s tistimi, ki jim fitnes pomeni dopolnitev že izbrane aktivnosti. »Smučanje, tek, nordijska hoja, plavanje, tenis, kolesarjenje in kar je še drugih dejavnosti na prostem so premalo, da bi njihovo izvajanje minilo brez bolečin in posledic, ne da bi ob tem obiskovali fitnes vadbo,« pravi vodja celjskega fitnes centra Top-fit Nataša Šuster.

Mnogo zapršenih rekreativcev je menilo, da v zaprte prostore fitnesa ne bodo nikoli vstopili ter da njihova dejavnost na prostem zadostuje potrebam po vzdrževanju kondicije, občutku lastnega zadovoljstva in skrbi za zdravje. »Šele ko so poskusili sezono nadgraditi z vadbo v fitnesu, so uvideli, kako veliko lažje je premagovati napore in uživati v športu ter izbrani aktivnosti.« Vse več ljudi tudi v poletnem času vsaj dvakrat na teden zato obišče fitnes. Vadba tam je priporočljiva tudi za rehabilitacijo po poškodbah, kjer je še zlasti pomembno sodelovanje med fizioterapevtom in inštruktorjem fitnesa.

Udeleženci akcije Hujšajmo z NT&RC leta 2010 med vadbo v fitnes centru

Ni vsak fitnes prava vadba

Na odločitev, v kateri fitnes center bomo zavili, naj vselej vpliva podatek o zaposlenih v fitnesu. »Namesto izbire orodij je treba izbrati strokovno usposobljenega vaditelja, inštruktorja in trenerja, ki vas ne bo prepustil samemu sebi,

temveč boste ob njegovih nasvetih napredovali pri svojih aktivnostih,« v odgovor ponuja Šusterjeva. Fitnes zveza Slovenije vsakomur, ki dela v fitnesu, narekuje da pridobi licenco. »Vaditelj in inštruktor ne potrebuje ta univerzitetne izobrazbe, medtem ko je za fitnes in osebne trenerja ta obvezna. Na spletni strani zveze

se lahko vsakokrat preveri, kdo ima veljavno licenco in kdo je »kvazi« vaditelj, inštruktor ali trener.« Vsakogar, ki je prvič v fitnesu, čaka predstavitveni trening, s pomočjo katerega spozna orodja, se nauči upravljanja z njim in osvoji pravila dihanja. Sledita preverjanje kondicije in ustrezna nastavitve orodja glede na sposobnosti in obremenitve ter program, s pomočjo katerega posameznik dosega vmesni in končni cilj. Vstopnica za fitnes nista manekanski videz ali postava bodibilderja, temveč volja in želja po boljšem počutju in zdravju. Fitnes je odprt za staro in mlado, debelo in suho, lepo in manj lepo.

Aerobika ter fitnes orodja, kot sta tekač in veslač, se na primer uvrščajo med aerobne vadbe pri kateri se giba ponavljajo, pri čemer krepimo srce, ožilje in pljuča. Telo za obnovo mišične energije pri tem porablja kisik za razliko od anaerobne vadbe, kjer porabe kisika ni, tovrstna vadba pa prinaša krepitev različnih vrst moči, kot so vzdržljiva, eksplozivna in hitrostna moč.

Oprema naj bo takšna, v kateri se bomo med vadbo udobno počutili, copati pa naj bodo čisti in namenjeni le za fitnes, v torbi ali nahrbtniku naj bosta tudi brisača in tekočina. Za zmerno vadbo zadostuje voda, medtem ko so energetske napitke za tekmovalce, ki ob večjih naporih trenirajo za višje

cilje. Enkratni obisk fitnesa vas bo običajno stal več kot nakup mesečne karte. Cene za enkratni obisk se gibljejo od 9 do 11 evrov, mesečna karta pa glede na različno ponudbo med 23 in 60 evrov.

MATEJA JAZBEC
Foto: arhiv NT (GrupA)

Dosti bolj pomembno od izbire orodij je, da izberete strokovno usposobljen kader v fitnes centrih, svetuje inštruktorica fitnesa Nataša Šuster.

Zumbatomic kot latino hip hop za otroke

Tako nekako gre – najprej je zumba obnorela svet in kmalu zatem je obnorela tudi nas. Zdaj je otroke po vsem svetu začarala zumbatomic plesna vadba. Kaj sledi, si lahko predstavljate. Pogovarjali smo se z Barbaro Felzer, ki je pri nas ena prvih, ki ponuja originalno, licenčno, posebej prilagojeno, strokovno podprto zumbo za otroke. Svet jo pozna pod imenom zumbatomic.

Barbara Felzer je že med nosečnostjo razčistila, kaj je zanjo najbolj pomembno. Otroci! Tako je tudi v svoje delo vključila otroke v povezavi s plesom. Plesna šola Blue Butterfly Dance pa je tisto nekaj za dušo. Tu lahko svoje plesno znanje nabirajo predvsem otroci iz obrobja. Barbara se je namreč odločila, da bo samoumevne

Zumbatomic je primerna za otroke od 6 do 12 let, vaditi pa jo bo mogoče tudi v Celju in Velenju. In sicer se bodo skupine za eno uro dobivale v telovadnici I. Gimnazije v Celju in v avli OŠ Antona Aškercarja v Velenju.

možnosti ponudila tudi otrokom v bolj oddaljenih krajih v okviru občinskih dejavnosti. Letos prvič je v svoj program uvrstila zumbatomic plesno športno vadbo.

»Tudi z zumbo smo začeli med prvimi v Sloveniji. Zelo uspešno smo jo približali mnogim, ki se v drugih organiziranih vadbah niso našli.« Da je stvar odlična tudi za otroke, je bilo kmalu jasno. A tu Barbara opozarja na previdnost in zdravo pamet. »Zumba je precej seksapilen ples, izraznost, ki pri odraslih ni problematična. Za otroke pa se mi zdi, da smo starši odgovorni, da jim ponudimo to, kar je zanje res primerno. Zelo je pomembno, da vaditelji in plesni učitelji delajo po programu, izdelanem posebej za otroke. Tu je glasba v latino ritmih, ki je prilagoje-

na otrokom, posebna koreografija zanje in še mnogo več. Je tudi zabava, s katero otrokom pomagamo razviti zdrav in ustvarjalni življenjski stil, spoštovanje, timsko delo, ponos, samozavest, odgovornost, vodenje, koordinacijo telesa, disciplino, spomin, kreativnost, vitko in zdravo telo, sposobnost koncentracije, zdravo psihično in čustveno odzivanje na dražljaje iz okolja.«

»Prav je, da se otroci gibljejo. Za tiste, ki pa radi plešejo, je lahko zumbatomic tisto res pravo, brez prisile in z veliko veselja. Le pravo možnost jim moramo dati in pri tem seveda ne zanemariti svoje starševske odgovornosti zgolj zato, ker se o nečem nismo dobro poučili in pozanimali,« zaključuje Barbara Felzer.

StO, foto: osebni arhiv

**KOLENDARČEK
REKREATIVNIH
PRIREDITEV**

15. oktober

POHODNIŠTVO

Kostanjev piknik na Okrešlju.

Info:

PD CELJE MATICA,
03 492 48 50,
pdcelje@siol.net

Celje:
I. gimnazija Celje, vsak torek ob 17.00
Velenje:
OŠ Antona Aškercarja, vsako sredo ob 17.30
031 397 520 www.plesem.si

Alja Ferme in Sašo Živanovič sta neutrudna ambasadorja tanga tudi na Celjskem.

Tango pleševa, dihava in živiva

Alja Ferme in Sašo Živanovič sta v Celje drugič povabila ljubitelje tanga z vsega sveta

»Tango scene v Celju ni,« me takoj na začetku na realna tla postavita organizatorja Tango festivala v našem mestu Alja Ferme in Sašo Živanovič. Ob nekaj poskusih, da bi s tečaji in z organizacijo milong to plesno kulturo približala Celjanom, je bilo odziva premalo, da bi tango tu zares zaživel. A ob tem sta postajala sama z njim vedno bolj usodno povezana, danes pa si življenja brez tega plesa sploh ne znata več predstavljati. Pred dnevi smo tango spektakel vseeno doživeli tudi v Celju.

Alja in Sašo sta se z zadovoljivim znanjem prebila skozi plesno abecedo maturanških plesov. Skupen konjiček sta hotela še nadgraditi, a se pri najboljši volji ni obneslo. »Bilo nama je dolgčas, pa še Sašu se je zdelo, da je vse tisto zapo-

redje figur in kombinacij čisto preveč obremenjujoče za tako prostočasno aktivnost,« pripoved začne Alja. Ko sta se pred sedmimi leti znašla na tečaju argentinskega tanga, se jima je odprl povsem nov svet. »Pri tangu je pomembna tehnika, ne kombinacije. Po dveh začetnih mesecih sva bila postavljena pred dejstvo. Plesat greva.« A to ni tako enostavno, kot se sliši.

Plesna kultura tanga je po svetu izjemno razvita, medtem ko je pri nas še precej v povojih. Na plesih, imenovanih milonga, plešeš vedno z novim partnerjem. Približno štiri zaporedne pesmi so povezane v sklop, imenovan tanda, med seboj pa jih ločuje kratek netango vložek, ko se plesalci zamenjajo. »Ni enostavno. Plešeš šele na milongah, kjer si tudi nabiraš izkušnje. Pri tem ni pomembno, ali

si prej desetletje hodil na tečaj. Kajti, če si izkušen ne pridobiš z milongi, potem jih sploh nimaš,« doda Sašo.

Vedno plešem z zaprtimi očmi

Morda se zdi od daleč plesanje tanga kar malo dolgočasno. Ure in ure podobnega gibanja ob značilni glasbi. A tak vtis lahko dobite le kot popoln nepoznavalec. »Čar tanga se začne z vsakim plesalcem na novo. Vsako povabilo na ples je nov izziv, nova zgodba. Naučiti se moraš poslušati svoje in soplesalčevo telo. Zato ne morem drugače, kot plesati z zaprtimi očmi. Tako se lahko povsem predam plesu in skupnemu gibanju v glasbi. Neslišno komunicirava. On nekaj predlaga, jaz se odzovem. Biti moraš izjemno senzibilen in odprt,« o čarobnosti tanga pripoveduje Alja.

»Verjetno že zdavnaj nihče od naju ne bi več plesal, če ne bi znova in znova odkrivala novih svetov.« Alja in Sašo danes tango odkrivata skupaj. »Skupaj razmišljava, hodiva, se učiva in izobražujeva.« Ravno pred dnevi sta se vrnila s takega izobraževanja v Franciji. Na enem takih plesnih dogodkov sta čisto naključno med plesom spoznala Meli-

Argentinski tango je precej drugačen od standardiranega evropskega, ki ga na milongi ne plešejo. Milonga je hkrati ime za plesni večer in zvrst glasbe. Ima specifičen ritem, kot nekakšna polka. Tretja prepoznavna zvrst pa je valček.

no Sedo in Detlefa Engela. Izredno zasedena in čislana nemška učiteljica tanga sta prepričala, da na svoj zemljevid svetovnih potovanj uvrstita tudi Celje. »Običajno so učitelji taki, da plešejo samo na tečajih, na milongah pa se držijo bolj zase. Melina in Detlef nista takšna. Zagovarjata načelo, da je tango socialna večšina in predvsem druženje.

Če si star, še nisi nujno dober

A do pravega tangerja pot ni enostavna. Če na primer preцениš svoj plesni potencial ali se s soplesalcem ne ujameš, so štiri pesmi lahko zelo dolge.

Alja se teh dvomov in strahov še dobro spomni. »Celo leto je minilo, da me je nehala biti strah. Vseeno sem vztrajala. In počasi sem v plesu vedno bolj uživala. Ni enostavno tudi zaradi zaščitnih mehurjev, ki jih ljudje nosimo s seboj. V svojo telesno intimo pač nismo navajeni spuščati tujcev. Dotik, objem nam je še

vedno do neke mere tabu. Danes pa je dotik zame tisto največ pri plesu. Ni lepšega, kot človeku pustiti blizu in se nežno objeti. Konec koncev si partnerje izbiraš in ne plešeš z nekom, ki te odbija,« pravi Alja. »Slovenci prave plesne scene verjetno še dolgo ne bomo imeli. Preveč smo zaprti. Včasih na tečajih srečava ljudi, ki imajo izvrstne predispozicije za dobre plesalce. A nikoli zares ne »splešejo«. Človeka enostavno ne moreš prisiliti, da bi šel ven in se zabaval,« je realističen Sašo.

Ko se je med tangerje zapisala Brina Svit, je v enem svojih romanov odstrla skrivnosti tanga. Nekoč je izjavila, da so s starostjo plesalci tanga vedno boljši. Alja se s tem ne strinja čisto. »Lahko so, a ni nujno. Vse je odvisno od tega, koliko si pripravljen delati. Nama na primer se svet vrti okrog tanga. Midva tango enostavno živiva.«

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Tango festival so v Celju pripravili drugič, odzivi so bili odlični. Med plesalci so bili Italijani, Avstrijci, Nemci, Srbi, Hrvati, pri organizaciji so pomagali Grk, Turek in Američanka. Prišla sta celo dva Avstralca. Tudi Slovenci, se razume, le Celjanom to še ni blizu.

V Vojniku so tekle vse generacije

Sobota v oktobru je minila v znamenju teka. Udeležilo se ga je 54 otrok, starih od tri do pet let in 39 odraslih. Otroci so tekli v treh različnih kategorijah, odrasli pa so tekmovali v teku na 5.000 metrov.

Tek je organiziralo Športno rekreacijsko društvo Vojnik, ki se za izvedbo dogodka zahvaljuje številnim sponzorjem. Ob veselju nad udeležbo velikega števila otrok in odraslih pa organizator izraža malce razočaranja nad udeležbo osnovnošolske mladine od 6. do 9. razreda. Med ženskami je prvo mesto osvojila **Majda Žgajner**, med moškimi pa **Urh Poteko**. V kategoriji cici tek na 200 metrov deklice letnik 2005 in mlajše je bila najbolj urna **Neža Videnšek**, med dečki pa **Matic Preložnik**. Med deklicami, ki so tekle 400 metrov letnik 2000 in mlajši, je bila najhitrejša **Maša Žgajner**, med dečki pa **Jure Šeško**. Tina Kovač je bila najbolj hitrih nog med deklicami, ki so se pomerile na 1.200 metrov letnik 1996 in mlajše, med dečki pa je bil najhitrejši **Tim Gregorc**.

BPT
Foto: ŠRD Sokol Vojnik

Z leve stojijo Barbara Fidel, Nada Savič, Anja Kozmus, Rada Savič, Eva Sajko in Brigita Strelec, čepijo pa Lado Gobec, Anja Dobravec, Polona Rogina in tehnični vodja Srečko Fidel.

Ženski kegljaški »el clasico« Bambergu

Celjanke vicešampionke svetovnega pokala

Kegljačice celjskega Lanteksa so še šestič zapored nastopile v finalu svetovnega pokala, kar je svojevrsten rekord. V nemškem Augsburgu so v finalu klonile proti Bambergu, ki je bil boljši s 6:2.

Edina dvoboja sta dobili Barbara Fidel in Nada Savič.

Razpoložene v uvodu

V kvalifikacijah so bile Celjanke celo najboljše. Tedaj so, sproščene, kegljale celo bolje kot kasneje v polfinalu in finalu. Podrle so 3.364 kegljev, Barbara Fidel 563, Rada Savič 571, Anja Kozmus 530, Eva Sajko 575, Brigita Strelec celo 593, kar je bil najboljši rezultat kvalifikacij, in Nada Savič 532. Drugi je bil Bamberg (3.358), tretji Zagreb (3.283), četrti Pionir Subotica (3.277). »Že pred odhodom smo se zavedali, da forma ekipe še ni optimalna, saj zaradi drugih obveznosti tekmovalk, predvsem študija in službe, ter zaradi boleznih, v zadnjih dveh tednih pred tekmovanjem nismo zmogli v celoti realizirati načrtovanih priprav. Zelo dobro smo odigrali kvalifikacije in s tem dosegli osnovni cilj, to je uvrstitev v zaključni del tekmovanja. Navkljub slabši igri smo zanesljivo zmagali v polfinalu,« je rekel trener Lado Gobec. Njegove varovanke so bile s 6:2 boljše od Pionirja (Fidel 531, Strelec 546, Kozmus 544, Sajko 536, N. Savič 521, R. Savič 559; dvoboja sta izgubili Fidelova in Sajkova).

Proti evropski selekciji

V finalnem obračunu so bile tekmovalke Bamberga iz-

jemne. Slavile so s 6:2. Dosežki Celjank so bili naslednji: Fidel 564, Strelec 506, Kozmus 519, Sajko 570, N. Savič 549, R. Savič Rada 539 kegljev. »Domačinke so v finalu dobro izkoristile boljše poznavanje kegljišča in odigrale odlično. Dosegle so kar tri najboljše posamične rezultate na tekmovanju in imele celo boljši ekipni rezultat kot drugouvrščena ekipa pri moških. Imele so tudi več sreče v končnici pri izenačenih setih oziroma dvobojih, trenutno imajo precej večji izbor kvalitetnih tekmovalk, tako da so tokrat povsem zasluženo zmagale,« se je glasila Gobčeva ocena. Zasnova klubov je diametralno nasprotna; Bamberg ima močno finančno strukturo in v glavnem tuje igralke, Lanteks pa zgolj doma vzgojene. Kakšno je sedaj razmerje v zmagah in porazih v ženskem kegljaškem »el clasico«, med celjskim Lanteksom in nemškim Bambergom? »Medsebojni dvoboji med nami in Bambergom so še vedno v našo korist, 3:2 v svetovnih pokalih. Leta 2003 smo ga v finalu premagali celo z 8:0. Vsi dvoboji so bili v finalu, v evropski ligi pa je razmerje izenačeno, 3:3. Pri tej statistiki je treba upoštevati, da Bamberg med svojimi osmimi najboljšimi kegljačicami nima niti ene doma vzgojene tekmovalke. Ima po eno Romunko, Poljakinjo in Čehinjo ter še Madžarko, ki je pridobila nemško državljanstvo. Vse so reprezentantke svojih držav, poleg še štirih nemških. Poleg tega glavni sponzor tudi vse finančno dobro stimulira.

Naša ekipa je sestavljena iz v klubu vzgojenih tekmovalk, razen Sajkove, ki je k nam prestopila iz mariborskega Konstruktorja. Zelo skromna podpora naših sponzorjev pa ne zadostuje niti za potrebne priprave ekipe, kaj šele za kakšne štipendije ali stimulacije tekmovalkam,« je realnost, čeprav še vedno izjemno uspešno za celjski klub, predstavil Gobec.

Zavidanja vreden izkupiček

Ozrl se je nazaj, na celotno dosedanje mednarodno bero. »V svetovnem pokalu smo nastopili skupaj že 26-krat. Tolikokrat smo tudi bili državni prvaki, 19-krat v Sloveniji in sedemkrat v Jugoslaviji. V finalnem delu tekmovanja, torej med najboljšo četverico, smo igrali 18-krat. Osvojili smo 17 medalj, osem zlatih, pet srebrnih in štiri bronaste, enkrat smo bili četrti. Do vključno leta 2002 so vse štiri ekipe v finalnem delu igrale istočasno na rezultat, nato pa so uvedli polfinalne in finalne dvoboje. Od tedaj smo bili osemkrat v finalnem delu, petkrat smo zmagali, dvakrat bili drugi in enkrat tretji. Leta 2005 nismo bili državni prvaki, zato smo nastopili v pokalu pokalnih zmagovalcev. In zmagali! Od leta 2006 do letos smo se šestkrat zapored uvrstili v finale, kar ni uspelo nobeni drugi ekipi v ženski ali moški konkurenci. Poleg tega imamo dve zlati in eno srebrno medaljo v pokalu pokalnih zmagovalcev ter sedem medalj v evropski ligi

prvakinj, tri zlate, tri srebrne in eno bronasto,« je zaključil kegljaški »kompjuter« Lado Gobec.

DEAN ŠUSTER

Rešitev iz z obzorju

Tehnični kluba, nov

Minuli konec tedna ni bilo tekem v prvi in drugi slovenski nogometni ligi. Celjski prvoligaš je premor zaradi reprezentančnih obračunov v kvalifikacijah za nastop na evropskem prvenstvu izkoristil za prijateljsko srečanje. V Areni Petrol sta se CM Celje in Zagreb razšla brez zadetkov. V prvem delu so bili boljši gostje, v nadaljevanju pa so – zelo oslABLJeni – Celjani vzpostavili ravnotežje in lovili zmago.

Močna strela Damirja Marijana in Mustafe Nukiča je gostujoči vratar uspel odbiti. Pred Celjani je gostovanje v Lendavi, potem ko so nesrečno izgubili tekmo 13. kroga 1. SNL doma proti Gorici. Stanje na lestvici ni zavirljivo, obenem pa tudi ne alarmantno. Pred nadaljevanjem državne prvenstva smo se pogovarjali s tehničnim vodjem CM Celja Borutom Arličem.

Vročje je bilo v končnici tekme z Gorico, padale so težke besede proti sodniku Tošeske mu in sledile so kazni. Na klopi na eni tekmi ne bosta smela sedeti niti trener Damjan Romih niti njegov pomočnik Oskar Drobne. Kdo bo v Lendavi prevzel vajeti in skušal Romihove zamisli prenesti na igralce, vi ali trener vratarjev Mladen Dabanovič?

Naše moštvo bo vodil predstavnik kluba. Trenerjema je prepovedan vstop v klubske prostore pred, med in neposredno po tekmi. Sedela bosta na tribuni in skušala od tam dajati napotke. Če ju

Sodnik tekme CM Celje – Hit Gorica Roman Bezjak ter na tleh Amel Muj

igralci ne bodo slišali, bodo dobivali nasvete s klopi. Za tistega, ki jih bo usmerjal, se bomo še dogovorili. Najverjetneje bo to Mladen Dabanovič.

Zagotovo bo manjkal Zoran Pavlovič, ki je v Areni Petrol dobil rdeč karton. Kako je s preostalim kadrom? Težav je precej, kajne?

Zelo veliko igralcev ni v pogonu. Poškodovana sta Bekim Kapič in Miroslav Radulovič, v sličilnici pa se viroza prenaša z enega na drugega. Za Sebastjanom Gobcem, ki je že igral v soboto, so kasneje zboleli Denis Popovič, Iztok Močivnik, Roman Bezjak, Matić Kotnik ...

V teh dneh naj bi začel teči že četrti mesec, ko igralci

Je moral Perič ta sedeti?

Štajerski derbi v Mariboru prip

Po šestih krogih 1. slovenske rokometne lige je neporažen le še koprski Cimos. Celje Pivovarna Laško je namreč v petek klonilo v Mariboru s 26:25. Najboljša celjska strelca sta bila krilna igralca Luka Žvižej s šestimi in Gašper Marguč s petimi goli. Gorenje je v Rdeči dvorani svoj bes po spodrslljaju v Škofji Loki usmerilo proti trebanjskemu Trimu.

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so se zavedali zahtevnosti gostovanja v Mariboru, pa vseeno spet izgubili štajerski derbi, že četrtič zapored. Začelo se je sicer odlično pred tisoč gledalci; uvodne tri napade so z goli zaključili Rok Žuran, Alem Toskič in David Razgor, ob dveh Peričevih obrambah. A gostitelji so začeli z odločno igro v obrambi, v napadu pa so si hitro podajali, pametno izmenjevali mesta in odlično zadevali z razdalje.

V drugem delu so šele pri 17:17 pretaknili v najvišjo prestavo: sledil je delni izid 7:0 za Maribor. Morda je bila celjska napaka v tem, da je vratar Dejan Perič predolgo sedel na klopi. Zbral je skupno 15 obramb, v prvem polčasu kar 10, toda vseeno je bil zamenjan. Trener Vladan Matić ga je vrnil pred gol pri izidu 22:17. Gostitelji so povedli celo s 24:17, nakar je sledil celjski nalet. Začel ga je Žvižej s preigravanjem na krilu in uspešnim prodorom ob igralcu manj, v naslednjem napadu pa je zadel s svoje polovice igrišča. Če bi sodnika kasneje priznala povsem regularen gol Nejca Poklarja, bi se pivovarji morebiti izognili prvemu porazu. Pri Mariboru velja pohvaliti Celjana Simona Razgorja, tudi presenetljivo pomembno vlogo Velenjčana Mihe Pučnika, ki je bil izjemno neugoden v obrambi 5-1.

DEAN ŠUSTER
Foto: TimE

Celjskim rokometnašem je veliko pre Perič zbral 21 obramb ... Na fotogra

agate na

vodja CM Celja Borut Arlič o skupščini
vem pokrovitelju, trenerjih na tribuni ...

Boris Tošeski, ob njem pa z leve Serge Akakpo, Tadej Kotnik, Alen Romih, Činovič. Tošeski bo v Lendavi četrti sodnik!

Borut Arlič

niso prejeli plač, obenem pa se že kar nekaj časa vleče reševanje finančnih težav, ko se je kot rešitelja omenjalo

predvsem Cinkarno. Je kaj novega glede tega?

V zelo kratkem času bo sklicana skupščina našega kluba. Izvoljeni bodo nov predsednik, upravni odbor in direktor kluba. V skladu s tem bo podpisana pogodba z novim pokroviteljem. Zato upamo, da bo nadaljnje poslovanje kluba boljše, kot je bilo v zadnjem času. Obenem se zavedamo, da vseh naših težav s tem še ne bo konec. A upamo, da bo novo vodstvo lažje zagotavljalo potrebna finančna sredstva. Obenem se nadajamo, da bodo nogometiški in še nekateri, do katerih imamo dolg, v najkrajšem možnem času dobili denar.

DEAN ŠUSTER
Foto: Grupa

kako dolgo

padel gostiteljem

glavic povzročal že Trimo v drugem prvenstvenem krogu, toda tedaj je Dejan fiji je odlični Alem Toskič, ki je v Mariboru dobil premalo uporabnih žog.

Zavidljiv odpor v Stožicah

Danijel Vujasinovič: »Manjka nam le še en dober polčas.«

Košarkarjem Uniona Olimpije je pripadel slovenski obračun v 2. krogu Jadranske lige proti Zlatorogu. Ljubljancani so slavili z 89:77, vendar pot do zmage ni bila lahka.

Laščani so v Stožicah pred 2.500 gledalci doživeli drugi poraz, vendar pa so predvsem v drugem polčasu prikazali igro, ki pred nadaljevanjem sezone vliva optimizem. Gostitelji so prvo četrtino dobili z 28:17, zatem prednost povečali že na 19 točk, na odmor pa odšli s +15. V nadaljevanju smo gledali povsem drugačno zgodbo kot v prvem polčasu, saj se je zasedba Zlatoroga povsem sprostila, v obrambi zaigrala agresivneje in zaostanek za domačimi se je začel zmanjševati. Organizator igre John Roberson je »eksploziviral« z devetimi zaporednimi točkami, delni izid 19:6 pa je varovance Rada Trifunoviča pripeljal le na tri točke zaostanka, ko je na semaforju kazalo 58:55. Laščani so zatem vseskozi držali priključek z gostitelji, ki se niso več uspeli odlepiti in obetal se je dramatičen zaključek tekme. V 38. minuti je Olimpija vodila za skromnih pet točk (78:73), vendar pa se je v zadnjih dveh minutah tekme tehtnica dokončno prevesila v njeno stran. Deon Thompson in Danny Green sta z uspešnim polaganjem in metom za tri točke odločila »pivovarski obračun«.

Trener Zlatoroga Rado Trifunovič je po porazu dejal: »Drugi polčas smo odigrali dobro in kvalitetno. Tako bi morali igrati od prve do zadnje sekunde. Vidi se, da nam manjkajo tako težke tekme. V pripravljalnem obdobju bi morali odigrati več takšnih tekem, da bi se fantje privadili na to. Kljub temu gledam na vse skupaj pozitivno, saj smo proti Maccabiju odigrali dobro zadnjo četrtino, proti Olimpiji celoten drugi polčas,

Vladimir Panič je bil najboljši strelec Zlatoroga tako proti Maccabiju kot proti Unionu Olimpiji.

zato mislim, da bi lahko zdaj prešli na celo tekmo. Všeč mi je, da je ekipa spoznala, da lahko igra proti evroligaškim moštvom, kot sta Maccabi in Olimpija.«

Za domače je Damir Markota vknjižil 16 točk, na drugi strani jih je 20 dosegel Vladimir Panič. Organizator igre Danijel Vujasinovič (9 točk) je pripomnil: »Imeli smo veliko priložnost in škoda je, da je nismo izkoristili. Olimpija je na začetku visoko povedla, a z dobro obrambo smo jo ujeli. Zatem smo grešili pri lahkih koših in na črti za proste mete ... Težko je kaj več dejati o tej tekmi. Zdaj nas čaka še eno gostovanje. Dobro se moramo pripraviti

in še dvigniti nivo igre. Trenutno nam manjka le še en dober polčas, saj smo tokrat bili v drugem polčasu na trenutke celo boljši nasprotnik. Imamo dobro ekipo in vsem nasprotnikom smo lahko konkurenčni.« Center Luka Dimec, ki je dodal 5 točk, se je ozrl na prihodnjo tekmo, ko bodo Laščani v nedeljo gostovali v Zagrebu: »Cedevita je v uvodnem krogu kar za 30 točk premagala Budućnost. Bomo videli, kako bo ... S pravim pristopom in borbenostjo se nimamo česa bati.« V dresu Cedevite igra slovenski reprezentant Matjaž Smodiš.

MITJA KNEZ
Foto: TimE

PANORAMA

NOGOMET

3. SL - vzhod, 8. krog: Zreče - Bistrica 0:1 (0:1), Kovinar - Rakičan 2:0 (1:0); Perpar (5), Skale (82). Vrstni red: Zavrč 24, Dravograd 16, Malečnik 14, Kovinar, Čarda 13, Veržej, Bistrica 12, Zreče 10, Paloma, Odranci, Rakičan, Tromejnik 9, Stojnci 6, Grad 4.

Štajerska liga, 8. krog: Šoštanj - Šmarje 3:3 (1:2); Mijatovič (13), Muratovič (81), Strgar (85); Neskič (15), Firšt (38, 69), Koroške gradnje - Šentjur 4:1 (1:1); Džaferovič (27). Vrstni red: Pesnica, Šmarje 20, Drava 19, Podvinci 15, Peca 13, Šoštanj, Pohorje, Marles hiše 12, Koroške gradnje 11, Šentjur 9, Krško B 6, Tezno, Ormož 4, Poljčane 2.

MČL, MNZ Celje, 7. krog: Pivovar - Kozje 1:4 (0:2), Žalec - Rogaška 0:2 (0:1), Mons Claudius - Vojnik 1:1 (1:0), Radeče - Vransko 2:2 (1:1). Vrstni red: Rogaška 19, Žalec 15, Radeče 13, Mons Claudius, Vransko 10, Kozje 6, Vojnik 5, Pivovar 3.

MALI NOGOMET

1. SL, 6. krog: Kix - Nazarje 2:3 (1:1); Letojne (4), V. Kugler (32, 39), Dobovec - Casino Safir 3:2 (2:1); Kroflič (12), Mordej (18, 32). Vrstni red: Litija, Oplast, Dobovec 15, Puntar 9, Bronx, Nazarje 6, Kix 3, Casino Safir 0.

ROKOMET

1. SL, 6. krog: Maribor - Celje Pivovarna Laško 26:25 (14:12); Špelič, Razgor 6; Žvižej 6, Marguč 5, Toskič, Mačkoveš 3, Mlakar, Žuran, Razgor, Poklar 2, Gorenje - Trimo 38:25 (20:10); Dolenc 8, Melič 7, Bezjak 4, Medved, Manojlovič, Musa 3, Cehte, Golčar, Bajram, Šimič 2, Svetelšek, Dujmovič 1; Skube 7, Zarabec 5. Vrstni red: Cimos 11-1, Celje 10-2, Gorenje 9-3, Maribor 7-5, Trimo, Loka 6-6, Ormož, Ribnica 5-7, Izola 4-8, Krško 3-7, Šmartno 3-9, Krka 2-12.

1. B SL, 3. krog: Celje Pivovarna Laško B - Dobova 27:25. Vrstni red: Sevnica 6, Celje B, Velika Nedelja 5, Sviš, Škofljica, Kočevje 4, Slovan, Dobova, Dol, Grosuplje 2, Železniki, Cerklje 0.

1. SL (Ž), 4. krog: Celje Celjske mesnine - Burja 40:23 (17:9), Velenje - Olimpija 34:19 (17:9). Vrstni red: Zagorje 8, Krim Mercator, Celje 6, Ptuj, Krka, Sežana, Piran 4, Ajdovščina, Velenje, Olimpija 2, Burja, Naklo-Tržič 0.

KOŠARKA

Jadranska liga, 2. krog: Union Olimpija - Zlatorog 89:77; Markota 16, Varda 15; Panič 20, Lapornik 11, Škičič 10, Vujasinovič, Roberson 9, Mali, Dimec 5, Čohadarevič, Nikolič Smrdelj 4.

Jadranska liga (Ž), 1. krog: Vojvodina - Athlete 68:85; Oblak 31, Trebec 22, Jagodič 10, Orozovič 8, Macura 6, Abramovič, Gabrovšek 4.

ODBOJKA

1. DL, 1. krog: SIP Šempeter - Panvita Galax 0:3.

1. DL (Ž), 1. krog: Kema Puconci - Aliansa Šempeter 0:3. (MiK)

predavanje

profesorja športne vzgoje in kinezioterapevta Uroša Jelena

1. PREVENTIVA ZA VSAKOGAR (preprečitev kroničnih bolečin v hrbtenici, kolkah, kolenih ... lajšanje boleznih sodobnega časa)
2. REHABILITACIJA IN POSTREHABILITACIJA (po poškodbah hrbtenice, sklepov ...)
3. PSIHOFIZIČNA PRIPRAVA NA SMUČARSKO SEZONO (individualna testiranja, priprava individualnega urnika...)

Rezervacije na
topfit@siol.net
ali na recepciji Top Fita

četrtek, 13. oktobra,
ob 20 uri

TOP FIT

Medijski pokrovitelj: NOVI TEDNIK in RADIO CELJE

Od pretipanega nageljna do zgodbe o torbici

Konec tedna je bil vrhunec dvanajstega Praznika kozjanskega jabolka – Odmevna prireditev zavoda Kozjanski park iz Podsrede

Na mirnem, zaspanem trgu Podsrede je bilo v soboto in nedeljo skoraj tako, kot da bi bil nekje v središču naše bele prestolnice. Ljudi se je trlo, na parkiriščih je bila skoraj takšna gneča kot po glavnem mestu, slišati je bilo celo tuje jezike in na trgu je bilo mogoče srečati predsednika Slovenije dr. Danila Türka ter ministra za okolje in prostor dr. Roka Žarniča. Veliki Praznik kozjanskega jabolka je doživel konec tedna vrhunec.

Največje zanimanje je bilo seveda za ponudbo na stojnicah, ki jih je bilo na desetine. Predstavili so se na primer medicinar in lektor iz Prekmurja, kmetija z južne Primorske, ki je ponujala ekstra deviško olje, refošk ter še kaj, veliko stojnic je bilo prav tako z Goričkega, od koder se je posebej predstavil tamkajšnji krajinski park. Med stojnicami je bilo v množici mogoče srečati prijatelje in znance, ki jih nisi srečal že nekaj dni ali nekaj desetletij, saj so se predstavili tudi številni ponudniki s širšega celjskega območja. Iz Gornjega Grada, kjer se ukvarjajo z leseno galanterijo, so predstavili med vsem mogočim celo staro, dobro igro marjanca ter lesen jedilni pribor, iz okolice Laškega

je izdelovala na stojnici cvetje iz krep papirja **Marica Lesjak**, ki izdeluje kar 57 različnih vrst cvetlic. Tista gospa Marica, ki jo ima etnolog dr. Janez Bogataj kar za ambasadorko rož. Na njeni stojnici je največje zanimanje vzbujala lončnica z gorenjskim nageljnom iz krep papirja, ki je bila tako zelo podobna pravemu nageljnu, da so jo številni obiskovalci morali preprosto »prešlatati«.

Neverjetna ponudba Kozjanskega in Obsotelja

Svojo stojnico je imel **Marjan Kočevar** iz Dobja pri Lesičnem, ki celo izdeluje diatonične harmonike, pri čemer je na eno za obiskovalce tudi zaigral.

Na sadjarski tron je letos sedel Lajoš Špeljak z Bizeljskega. Ustoličenju so prisostvovali župan Kozjega, Andrej Kocman, minister dr. Roko Žarnič, predsednik dr. Danilo Türk in direktor Kozjanskega parka, mag. Hrvoje Oršanič. V kislja jabolka pa bodo verjetno ugriznili po volitvah.

V Podsredi izdeluje že več kot desetletje nevsakdanje unikatne lesene izdelke iz masivnega lesa **Marko Kostanjšek**, ki je postavil na ogled velike lesene skodele, pručke ter še marsikaj, poznajo pa ga prav tako kot rezbarja, ki izdeluje kipe, kletna vrata in portale, a tudi po obnovi cerkvenih oltarjev. Veliko pozornost so prav tako zbuja unikatni ročno ustvarjeni keramični izdelki zavoda **Ekoalt Vindol** iz Lesičnega, med njimi posebej opazni keramični mački in keramična replika gradu Podsreda. Dohodek od prodaje namenjajo revnim otrokom, od sirot v domu v Črni gori do šolarjev na jugu Indije.

Z revščino, ki je bila nekoč v naših krajih, je povezana še ena zanimiva zgodba, s katero se je med drugim predstavil muzej na prostem iz Rogatca. Njihova imenitna damska torbica iz ličja, ki stane od 80 evrov, je nastala po nekdanji šolski torbi iz ličja, za revnega obsoteljskega šolarja, danes pa je tako draga, da si jo lahko privoščijo le dame s polnejšimi denarnicami.

Veliko zanimivega je še bilo na Prazniku kozjanskega jabolka, od prikaza žganjekuhe in razstave gob do razglasitve carjeviča za leto 2011, to je najboljšega sadjarja z območja Kozjanskega parka, ki je letos z Bizeljskega. **Lajoš Špeljak** je ime možu, ki so ga letos posadili na kamniti sadjarski tron ter ga je okronal predsednik države. **BRANE JERANKO**

Damska torbica iz ličja, ki jo izdelujejo v muzeju na prostem v Rogatcu, stane 80 evrov in več. Torbica, ki je nastala po vzoru nekdanje šolske torbe iz ličja, za revnega šolarja, vzbuja povsod pozornost.

Dobrodelna unikatna keramika zavoda Ekoalt Vindol iz Lesičnega za revne otroke od Črne gore do juga Indije. Na levi strani je replika gradu Podsreda.

Izdelki iz masivnega lesa, ki jih izdeluje Marko Kostanjšek iz Podsrede. Kostanjšek je prav tako rezbar.

Na njih ne igrajo samo Slakovih viž ... Harmonike, ki jih izdelujejo na Kozjanskem, v Dobju pri Lesičnem.

Ferležev mlin danes ne melje več, skriva pa ogromno zanimivih zgodb. Na fasadi se še pozna zadnja velika poplava.

Karli Ferlež je z etnologinjo Janjo Sivec na sprehod skozi zgodovino mlina popeljal kar precejšnjo skupino obiskovalcev.

Ferležev mlin je danes obnovljen za muzejske namene. Za njim se skriva stari mlin, v katerem so grajski gospodje mleli že pred šeststo leti.

Teden evropske kulturne dediščine je z nekaj dogodki v Šentjurju obeležil zavod Etnoeko. Direktorica Tanja Gobec še posebej pozdravlja nove pristope k interpretaciji dediščine, ki vključuje tudi ljubitelje, poznavalce in nevladne organizacije. »V Zavodu se trudimo tudi s strokovnim znanjem povezati ene in druge ter ljudem s takšnimi prireditvami pokazati, da kulturna dediščina ni nekaj oddaljenega, ampak so zgodbe, ki so del nas.«

V vašem vodnjaku se je pa naš pes kopal!

Dediščina je tokrat oživila v zgodbah iz mlina – V Šentjurju je mlinarska tradicija stara šeststo let

»Za mlinom je oče odkril nekakšen sifon v jezero pod Reveno. Namesto na peltonovo turbino, kot je načrtoval, je vodo kasneje odstopil za šentjurski javni vodovod. Še vedno pa smo vanjo kot v hladilnik spravljali kovinske posode z mesom. Enkrat se je zgodilo, da je bil naš Reks malo neroden in je padel v tisto zajetje. Oče ga je s palico komaj rešil ven, meni pa strogo zabičal, da ne smem tega za živo glavo nikomur povedati. A kaj ko si že ob prvem pretepu okoliških otrok s trškimi nisem mogel kaj, da jim ne bi vrغل pod nos – kaj boste vi, ki pijete vodo, v kateri se naš pes kopa!« Tako se začne ena šaljivih in sočnih zgodb, ki jih v Ferleževem mlinu pripoveduje mlinarjev sin Karli.

Potok ob mlinu je bil nekoč precej bolj vodnat, a se je že generaciji pred nami dogajalo, da je bilo za poganjanje mlinskega kolesa vode premalo. Tako je Karel vložil prošnjo za uporabo bencinskega motorja. »Takrat ko je mlel, je tako ropotalo, da se je slišalo do Planine na eni in do Dramelj na drugi strani,« razlaga Karli. Od tako daleč in še dlje so nekoč kmetje vozili žito v mlin. Bil je to praznik, ki ga noben otrok ni hotel zamuditi, če je le bil dovolj velik, da ga je oče spustil na voz. »Še nedolgo tega mi je nekdo povedal, kako se mu je tak obisk vtisnil v spomin. Menda je pri nas prvič jedel bel kruh z maslom in žličko medu. Pri nas ni bilo vsega na pretek, a drugod je bilo še slabše.« Ko so z vprego pripeljali žito v mlin, so

stali v vrsti do odcepa na Rifnik. Mali Karli in drugi otroci so morali namesto počitniške animacije vsak dan počistiti konjske fige za njimi. »Najprej so žito pripeljali in po določenem času prišli iskat moko. Dvakrat tako hoditi v mlin za marsikoga ni bil več praznik.« Pa se je Ferležem »zgodila« mlada nevesta, Karlijeva mama, ki je v hiši izvedla pravo revolucijo. »Dobila je lepo doto in odločila se je, da bo zanjo kupila cel vagon vojvodinske pšenice. Tako smo začeli z menjavo – žito za moko in to takoj.«

Z izleta v katastrofo

Muzeji, stare hiše, kmečki predmeti, etnološke razstave so velikokrat samo prazne postavitve. Ob tokratnem obisku

mlina pa je prav vsak predmet oživel v zgodbi hišnega gospodarja. Morda ste se tudi vi kdaj vprašali, čemu služijo obcestni kamni tik pred mostom. »Bili so zaščita za most. Kolesa voz so tako brenkala ob kamen, mu še do danes vrisala črna znamenja, lesena ograja pa je ostala nepoškodovana.« Žal pa noben kamen ni mogel mostu in mlina zaščititi pred velikimi poplavi, ki so v novejših časih mlin prizadele dvakrat. »Leta 1953 je oče mlin temeljito preuredil in obnovil. Slepa okna, ki jih vidite na fasadi, so postala zunanja stena žitnega silosa. S prejšnjih pet ton jih je lahko vanj spravil kar devetdeset.« Tako so bili pripravljani tudi na obvezno vagonsko menjavo. Na drugi strani je bil silos za moko. Komaj leto pozneje pa se je zgodilo. »Bilo je četrtega junija. Ravno smo se vračali z izleta v Opatiji. Vlak je peljal iz Štor in kmalu se je vse pred nami svetlikalo. Cel Šentjur je bil pod vodo. In seveda tudi naš nov mlin.«

Povodenj iz zlovešče prerokbe

Druga poplava je imela skoraj mitske razsežnosti, njena zgod-

ba, ki se je domačini še dobro spomnijo, pa je še danes zelo skrivnostna. V Šentrupertu je bil župnik Drevenšek, za katerega so ljudje vedeli povedati, da je vse sorte posebež, če ne že skoraj čarovnik. »Velikokrat je rinil kolo mimo našega mlina in ljudem razlagal, da se je pripeljal iz Maribora. Da je v Šentjurju stopil na vlak, je včasih kar pozabil omeniti. Ko so ga malo na silo odstavili, je ob zadnji maši s prižnice oznanil, da bo ob njegovi smrti voda celo Šentrupert zalila,« pripoveduje Karli. Kdor je že kdaj obiskal ta hribovski kraj, bi takoj rekel, da take neumnosti pa še ne. »In res. Leta 1989, ravno v času pogreba je »prišek« nad Šentrupert črn oblak in se utrgal kot na sodni dan. Štirideset minut je lilo, kot bi iz kadi zlival, pol vode je opustošilo laško stran, druga polovica šentjursko.« V ožini pri mlinu se je tista neverjetna količina vode zbrala in še danes fasado »krasi« blatno znamenje tiste poplave. »Doma je bila takrat naša Francka, ki je ravno prebiralala krompir. Še preden se je dobro zavedla, kaj se dogaja, je skozi odprta vrata vdrla voda. Z vilami se je drža-

la tal in se komaj uspela rešiti. Da bi lahko pomagala živalim, ni bilo mogoče. Povodenj se je dvignila tako nenadoma, da se je vse govedo zadržnilo. Ko je voda pritekla, je ob stoletni hrast zabila prvi družinski avto, ko pa je odtekla, je nanj naložila še drugega.«

Lonček je, kosila ni

Karel starejši je bil vsestranski inovator in tehnični vizionar. Najprej so žito mleli s štirimi pari mlinskih kamnov, potem jih je zamenjal z valji iz Nemčije. »Ko je mlin imenitno uredil, ga je moral »prostovoljno« podariti državi. Seveda ga je z veseljem sprejela,« z nemale ironije doda Karli. Takoj nato nadaljuje zgodbo o kratki pameti na oblasti. »Med vojno so partizani hodili k nam po moko. Pa je enkrat zalotil oče nekega mladca, ki si je podplat meril na mlinskem jermenu. In ga vprašal, kaj za vraga počne. Da si bo nove podplate urezal, je bil samozavesten, ker da so oni zdaj oblast in to pač lahko naredi. Pa ga je moj oče po hitrem postopku postavil na trda tla – če bi rad še kdaj Ferležev kruh jedel, naj se takoj pobere

stran od jermena ali še bolje kar od mlina.«

Po vojni so zaposlovali različne delavce. Ene so imeli tudi »na hrani«, kot se reče, spet drugi so hodili domov. Hišni gospodar in njegova žena sta imela poseben komunikacijski sistem električnega zvonca, s katerim sta brez kričanja po mlinu natančno vedela, kdaj je čas za kosilo ali kaj drugega. Po tem zgledu je nek mlinar vztrajno hodil skozi okno gledat. Dolgo so se spraševali, zakaj, potem pa le opazili »piskrček« v rožah na njegovi hiši. Ko se je prej poveznjen lonček obrnil okrog, se je na hitro poslovil. Tako mu je žena namreč sporočila, da je »južina« nared.

In kako se je razpletla zgodba s pasjo kopeljo v šentjurskem vodovodu? »Z mamo sva se morala iti zagovarjat k ravnatelju in jaz sem moral vsem reči, da sem si vse skupaj izmislil. Šele zadnji dve leti javno povem, da si nisem nič izmislil in da je bilo vse res,« je s širokim nasmehom konča Karli Ferlež.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Vprašanja Mačkovega zagovornika Damirja Ivančiča (ta ga zagovarja poleg Nuše Maček) enemu od celjskih policistov so bila za svojce umrlih otrok tako vznemirjajoča, da jih je morala miriti tudi sodnica, nato pa je eden od staršev dvorano celo zapustil z besedami: »Mi smo izgubili otroka! Če kaj, potem zahtevamo vsaj malo spoštovanja ...«

Napake v postopkih so temelj Mačkove obrambe

Zaradi odvzetega vzorca krvi lahko pade primer

Sojenje Branku Mačku je vedno bolj napeto, vedno bolj se zdaj tudi javno govori o nekaterih domnevnih nepravilnostih v preiskavi ene najhujših cestnih tragedij na Celjskem, v kateri so zaradi pijanega povzročitelja umrli trije mladi ljudje. Čeprav tožilstvo trdno vztraja pri svojih navedbah in je neomajno pri svojih obtožbah, obrambi lahko celo uspe doseči, da bo sodišče iz kazenskega spisa izločilo dokaz o Mačkovi alkoholiziranosti. V tem primeru bi mu sodili, kot da je vozil trezen, kljub temu, da je napihal kar 2,15 g alkohola na kilogram krvi.

»To je katastrofa, kar se dogaja. Zakonite pisne odredbe za odvzem krvi in urina pri Mačku ni bilo, na-

pisati bi jo moral preiskovalni sodnik, ki je prišel na kraj nesreče istočasno kot policija. To pomeni, da je

takrat izključno on tisti, ki odredbo izda, in ne policija. Menim, da je bila fotokopija odredbe, ki je v spisu zdaj, narejena naknadno! Seveda ne morem nikogar obtožiti neposredno, vendar se postavlja vprašanje, če bo sodišče moralo izločiti dokaz o alkoholiziranosti, ali bo kdo, ki je v vsej preiskavi sodeloval, za to tudi odgovarjal.« je za Novi tednik povedala odvetnica Branka Mačka

Nuša Maček, ki do zdaj ni pogosto dajala izjav.

»Razumem svojce, vem, da je vse to zelo boleče. Toda ves čas so napadi na obrambo, vendar je na te napake pri postopkih treba enkrat jasno opozoriti in poiskati odgovornost, saj vplivajo tako na obrambo kot na starše teh otrok. Tudi sama razmišljam, da bi podali kazensko ovadbo zoper neznanega storilca, da bi pojasnili, kaj se je pri pre-

skavi natančno zgodilo. Saj je neverjetno, da se zadnje štiri sodne obravnave, ne prema-knejo naprej in se še vedno ukvarjamo le s tem, ali je odredba o strokovnem pregledu zakonita ali ne,« je prvič za javnost dokaj direktno povedala Mačkova.

Tožilec Ivan Žaberl trdno zagovarja svoje trditve in namerava storiti vse, da bi Maček za svoje početje odgovarjal z visoko zaporno kaznijo. Še več. Sodnici Marjani Topolovec Dolinšek je celo predlagal, da zaslišijo kar preiskovalnega sodnika (ki je bil na kraju nesreče) Bojana Nendla, kar bi bil svojevrsten primer. Topolovec - Dolinškova bo odločitev o tem sprejela po zaslišanju medicinske sestre, ki je Mačku usodnega 2. oktobra 2009 vzela vzorec krvi. Ravno tej naj bi policisti obrazec o odvzemu krvi in urina tudi izročili. Problem pa nastane pri vprašanju, kolikokrat so mu kri vzeli in katero kri so poslali na inštitut za sodno medicino, kjer so ugotovili Mačkovo stopnjo alkoholiziranosti. Po besedah zdravnika, ki je Mačka sprejel na urgenci po nesreči, naj bi mu kri vzeli dvakrat zaradi laboratorijskih preiskav, vendar ta kri nima zveze s krvjo, ki bi mu jo morali vzeti za analizo o alkoholiziranosti na podlagi sporne odredbe. Toda zastavlja se vprašanje ali so Mačku kri sploh vzeli tretjič ali pa so na inštitut poslali kri iz pregleda na urgenci? Če drži slednje, se utegne zadeva močno zaplesti. V prid Mačku. Zato bo dokazovanje tako obrambe in tožilstva v prihajajočih tednih še kako ključno za ves sodni proces.

Absolutno nesposoben za varno vožnjo!

Je pa treba reči, da je - če sodišče dokaza o alkoholiziranosti ne bo izločilo - Mačka dokaj »pokopalo« zaslišanje sodne izvedenke Simone

Na celjski policiji pravijo, da so preiskavo te nesreče opravili korektno in pravilno. Policist lahko na kraju nesreče izda odredbo o strokovnem odvzemu krvi in urina pri povzročitelju nesreče. V primeru, kadar je na kraju nesreče tudi preiskovalni sodnik, pa lahko odredbo izda samo on.

Šramek Zatler. Ta se vprašanjem obrambe ni dala zmešti in je nanizala podatke svojega izvedenskega mnenja, ki jih obtoženi ne more ravno izpodbijati ... »Branislav Maček je bil absolutno nesposoben za varno vožnjo. Po izračunih glede na vse podatke, ki sem jih upoštevala, je imel najmanj 2,15 grama alkohola na kilogram krvi,« je dejala. Ta stopnja je bila v času nesreče še višja, če so mu kri odvzeli pozneje in ne takoj po nesreči.

Mačka so stisnili v kot še podatki, da je zaradi takšne visoke alkoholiziranosti imel še »tunelski vid«, torej zožano vidno polje, kar pomeni, da ni spregledal prometnih znakov zaradi slabe prometne signalizacije (kot sam trdi), ampak zato, ker je bil tako pijan, da jih sploh niti ni mogel zaznati! Ob tem je treba še upoštevati utrujenost zaradi neprespance noči. Počutje človeka, ki je vso noč buden, bi lahko opisali kot počutje pri stopnji alkoholiziranosti od 0,6 do 0,8 grama alkohola na kilogram krvi. Torej je to še dodatno vplivalo nanj. »Izračuni še kažejo, da naj bi obtoženi v primeru, da je v času nesreče tehtal 80 kilogramov, moral za takšno stopnjo alkoholiziranosti spiti najmanj liter in pol penine,« je še dodala Šramekova. Maček namreč trdi, da so skupaj s prijateljem in z natakario v lokalu tik pred nesrečo spili dve steklenici penine ...

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Zaradi »nepravične pravice« pomislil tudi na samomor

Zato, da je danes invalid, menda ni kriv nihče. So vsi v tej državi gluhi?

O Celjanu Osmanu Lutolliju smo v Novem tedniku že večkrat pisali. Leta 1996 so mu zaradi napačno ugotovljene diagnoze, saj so mu dejali, da ima raka, odstranili del pljuč. Po operaciji so v celjski bolnišnici ugotovili, da raka sploh ni imel. Trinajst let je bil primer na sodiščih, njegova družina je ostala že skorajda brez volje in moči biti boj s sodnimi mlini, ko je udarila odločitev sodišča, da za to, da je Lutolli danes praktično invalid, ni kriv nihče. In to še ni vse. Bolnišnici v Topolšici in Kliničnemu centru Maribor mora plačati skoraj 17 tisoč evrov zaradi nastalih sodnih stroškov.

Lutolli izhoda ne vidi. Pri- zna, da je v najhujši stiski in razmišlja, da je smrt edini izhod. Toda ima otroke, ki jih vseh še ni spravil do kruha, in to ga drži pokonci. Vse, kar se je v zadnjih letih dogajalo, je strlo tudi njegovo ženo. Enostavno ne more verjeti, da nekomu lahko postavijo napačno diagnozo, mu odstranijo del

pomembnega organa, nato pa nihče ne odgovarja, ampak mora bolnik plačati vse stroške. Do zdaj se je obrnil

Celjska bolnišnica se je sklicevala na to, da so tam opravili le histopatološki pregled in da je bilo tkivo maligno, torej rakasto. V sodbi je pisalo, da ga nihče iz celjske bolnišnice »ni napotil na zdravljenje niti ga ni prepričeval, naj se pusti operirati«. Zdravil se je tudi v Topolšici, operirali pa so ga v Mariboru.

že na vse naslove, ponekod naletel na besede, ki nikoli niso postale dejanja, drugod še na besede ne.

»Bil sem tudi pri varuhinji človekovih pravic. Ko sem želel vstopiti v stavbo, so me klicali, da me varuhinja ne more sprejeti, ker je odsotna. Z menoj se je pogovarjala neka druga ženska, menda njena namestnica, mi obljubljala neke stvari, vendar me zatem ni nihče več poklical,«

Osman Lutolli

trdi Lutolli. Potem je varuhinjo ponovno poiskal, ko je bila na svojih rednih obiskih v Celju. »Vprašal sem jo, če je ona varuhinja tudi mojih pravic. In če je, naj mi pomaga. Po tem srečanju sem vendarle dobil odgovor, da pri vseh postopkih nisem izčrpal vseh možnosti,« še dodaja Lutolli. »Vendar kam

Lutollijev primer, ki se je trinajst let kotalil po sodiščih in mu na koncu prinesel hladen tuš s 17 tisočaki, ki jih mora zdaj plačati tudi zaradi vseh stroškov, nastalih med sojenjem, trenutno preučuje vrhovno sodišče. Čaka namreč rezultate revizije vsega postopka.

naj se še obrnem? Zaradi invalidnosti imam težave tudi v službi. Pomoč sem iskal tudi pri inšpektorjih, sindikatu ... Vsepovsod.«

Sogovornik je že več let na bolniški, v podjetju, kjer je zaposlen, ne more opravljati dela, na katerega je bil sicer premeščen po operaciji, čeprav mu plače zaradi premeščitve niso spremenili. Na srečo se je uspel dogovoriti z Zavarovalnico Triglav in bolnišnico v Topolšici, da mu trenutno ustavijo plačevanje pravnih stroškov, na katere se je »nabilo« že kar nekaj obresti. 4.676 evrov bo moral plačati kasneje, saj jih zdaj nikakor ne more. Od plače, ki jo dobi, in dodatkov za otroke mu ne ostane nič,

ostajajo pa položnice, ki jih plača, ko lahko. Center za socialno delo ne stoji križem rok, pomagali so mu že večkrat, tudi s plačilom položnic. Prosili so še za odpis terjatve, ki jo ima Lutolli do mariborske bolnišnice (12.300 evrov), ali vsaj za odlog plačila, vendar niso uspeli. Tako mu vsak mesec z računa že jemljejo obrok plačila.

»Ne vem, kaj naj še storim,« nemočno pripomni. »Včasih pomislim, da sanjam. Pravijo, da lepa beseda lepo mesto najde. Seveda najde, le če imaš denar in položaj. Jaz pa te sreče očitno nimam ...«

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Sejem za »zijala«

»Sejmarji lahko prodajajo samo dobro robo, kupci pa morate pošteno glihati,« je trški policaj dal zadnja navodila pred začetkom letošnjega 17. Lenartovega sejma, ki je v kraj znova privabil veliko »zijal« in posebnežev, ki so bili tudi v času med obema vojnama včasih bolj, včasih pa manj zaželeni gostje na sejmju.

Niti kupcev niti sejmarjev hladna nedelja ni preveč ovirala, tokrat so nizali druge probleme. »Vse bolj se vidi, da ljudje nimajo denarja,« je omenila lectarka, v žganjekuhi pa dodali, da bi morali sejem pripraviti prejšnji teden, ko je morebiti ostal še kak evro od pokojnin. »Ampak vseeno smo iztržili več, kot če bi ležali doma,« se je v klepet vključil lokalni gostilničar.

V grobem je bilo opazno, da so se kupci večkrat ustavljali pred stojnicami, na katerih so nudili domače dobrote, primerne tudi za ozimnico, medtem ko so si drobne spominke ali kakšne druge posebnosti, ki nastajajo pod spretnimi ro-

kami rokodelcev, bolj ali manj samo ogledovali.

Seveda so tudi letos dogajanju pod rečiškimi kostanji svojstven pečat vtisnili posebnosti, od slepca do številne kmečke družine. V te igrane like, ki ponazarjajo preteklost, se na sejmski dan prelevi kar nekaj domačinov, razveseljivo pa je tudi, da se na Rečici radi predstavijo posamezniki ali društva, ki tako ali drugače oživljajo podobe iz preteklosti. V zasnovo sejma na Rečici sodi zapoved, da na njem ni plastike in kiča, čemur skušajo organizatorji kljub občasnim težavam še vedno zvesto slediti.

US

Letos si je pri »šuhpucerju« čevlje čistila tudi trška gospoda. Oblačila, posebej izdelana za Lenartov sejem, so nastala na podlagi še ohranjenih virov o nekdanji oblačilni kulturi v trgu Rečica.

Po pozdravu trškega župana sta navodila sejmarjem in »firbcem« izdala policajca, ki sta skrbela tudi za »pošteno vago in kupčijo«.

»Pičkurin« je z drobnimi pripomočki, od šivank do kakšnega mazila, v preteklosti oskrboval kmetije. Za podobne sejem je v svojo krošnjo naložil priložnostna darilca, med obiskovalci pa z igro »par-nepar« skušal iztržiti kar največ dobička.

Ciganski Pavel in njegova Urška, nekdanj najbolj znan ciganski par v Zgornji Savinjski dolini, sta s svojimi zakonskimi težavami in jezikanjem spet poskrbela za nemalo smeha.

V slogu starih časov se za Lenartov sejem oblečejo tudi domačini, ki prodajajo svoje dobrote.

Med svetovalnim pogovorom

Deset let Svetovalnega središča Žalec

Kadar odrasli razmišljamo o različnih možnostih za izobraževanje in učenje, pri tem potrebujemo ustrezne in natančne informacije, nasvet in pomoč strokovnjaka pa nam lahko mnogokrat pomagata najti pravo pot. S tem namenom smo pred desetimi leti v Žalcu med prvimi v Sloveniji odprli svetovalno središče, katerega osnovna dejavnost je brezplačno informiranje in svetovanje v izobraževanju odraslih (ISIO).

Na podlagi projekta, ki ga je razvil Andragoški center Slovenije, odraslim nudimo informacije o možnostih izobraževanja, jim pomagamo pri morebitnih učnih težavah in jih spremljamo na poti do uspešnega konca izobraževalne poti. Od leta 2008 svetovalno središče deluje v okviru projekta Center vseživljenjskega učenja Savinjska, ki ga bosta do konca leta 2013 sofinancirala Ministrstvo RS za šolstvo in šport ter Evropska skupnost iz Evropskega socialnega sklada. V preteklih desetih letih smo dejavnost nenehno

krepi in širili: danes smo ljudem na voljo v Žalcu, Celju, Laškem, Rogaški Slatini, Slovenskih Konjicah in Šmarju pri Jelšah.

Opažamo, da naše središče obišče največ odraslih med 31. in 40. letom, ki so zaposleni in imajo končano srednjo šolo. Med njimi je več žensk kot moških. Odrasle največkrat zanima pridobitev izobrazbe na višji stopnji, različne neformalne oblike izobraževanja za delo in poklic ter za osebni razvoj (tečajji, usposabljanja ...). Informiranje in svetovanje ponujamo osebno na UPI-ljudski univerzi Žalec in pri partnerjih, po telefonu, elektronski in navadni pošti. Letos smo že sedmo leto zapored organizirali Dneve slovenskih svetovalnih središč, s katerimi prebivalce opozarjamo na našo brezplačno dejavnost, promoviramo vseživljenjsko učenje in izobraževanje ter odrasle spodbujamo k vpisu v formalne in neformalne izobraževalne programe.

MIHAELA ANCLIN

Razstava sredi vasi

Znani ljubiteljski kulturni delavec Zlatko Kerčmar je letos pripravil že 6. likovno razstavo Ostanimo prijatelji, katere posebnost je, da traja samo eno nedeljsko popoldne in da so slike ter drugi likovni izdelki razstavljeni na prostem v okviru njegove domačije.

Letos je sodelovalo kar 23 ljubiteljskih slikarjev iz različnih krajev celjskega območja. Zlatko Kerčmar je s sodelavcem Branetom Rojcem slike in keramiko

razstavil po stenah hiše in drugih poslopij ob kapeli, na vrtu med brajdo in rožami ter drugod, kjer so tako izobešene dobile posebno sporočilo. Na priložnostno prireditev je prišlo veliko ljudi, ki so ob ogledu slik uživali tudi v priložnostnem programu, v katerem so sodelovali glasbeniki ansambla Golte in Navihani muzikanti ter duet Du - Du. Razstavo je odprl predsednik KS Petrovče Marjan Volpe, zadovoljstvo nad prijetnim in nevsakdanjim kulturnim dogodkom izven uradnih razstavnih prostora

Župan Janko Kos (levo), ob njem Zlatko Kerčmar z razstavljavci

rov pa je izrazil tudi župan Janko Kos. Med obiskovalci je bila tudi Marica Arzen-

šek, žena pokojnega slikarja Adija Arzenška, doma v bližnji Dobriši vasi, ki bi

prihodnje leto praznoval 80 let. V prireditve se je vključil tudi Kerčmarjev sosed Igor

Pevec z zanimivo razstavo paličnjakov.

TV

Dobri sosedje so dragocenost

Živimo v obdobju, ko je večina hiš v stanovanjskih soseskah obdanih z mogočnimi ograjami ali s skrbno negovanimi visokoraslimi, gosto zasajenimi cipresami. Oboje z namenom, da se stanovalci »skrijejo« pred sosedom in se s tem izognejo medsebojnemu stikom.

Prijazen jutranji pozdrav z nasmehom na obrazu in izrečeno željo po lepo preživetem dnevu se zdi kot oddaljena stvarnost, ki je nekoč v preteklih časih bila nekaj vsakdanjega. Danes pa se žal največkrat samo bežno pogledamo, včasih še to ne, morda celo spregovorimo kašen klišejski stavek in že gremo naprej. Če kdo želi izmenjati še kaj več besed, postane to že skoraj moteče.

K sreči pa še obstajajo ljudje, ki se zavedajo, da je složno sožitje s sosedom dragocena dobrina, ki jo je potrebno skrbno negovati. Da se tega dobro zavedajo tudi stanovalci v Ulici talcev v Šentjurju, so dokazali s številno udeležbo na sosedski ulični zabavi, imenovani 1. talcijada. Družili so se, plesali, peli in premagovali šaljive naloge. Veliko pozitivne energije se je ta dan pretakalo v tej dolgi ulici, ki šteje 21 hiš, razvila so se nova poznanstva in utrdila stara. Smeh je odmeval še krepko čez polnoč, številke 113 ni klical nihče, le kdo pa bi jo, saj so bili tam (skoraj) vsi. To druženje naj bi na željo vseh postalo tradicionalno v duhu prevečkrat zanemarjenega dejstva, da »je lepo biti dober sosed, še lepše je dobrega soseda imeti ...«

ArB

Peti memorial

V Rogaški Slatini je bil peti memorial Toneta Krivca, ki je bil nekdanji direktor OKP Rogaška Slatina in zelo prizadeven športnik v Športnem društvu Veterani malega nogometa.

Tako so se zbrale ekipe iz Rogaške Slatine; MOS, OKP, Veterani malega nogometa, ki so 15 let pobrateni s Športnim društvom Začet pri Celju. Na začetku so se poklonili dragemu prijatelju na pokopališču. Podžupan Martin Kidrič je nogometaše pozdravil in jim zaželel uspešne tekme. Prehodni pokal je dobilo domače društvo. Nadaljevalo se je prijateljsko druženje ob dobri jedachi in dobri kapljici.

MILENKA BLAŽEVIĆ

Gobja družina

Tale družinica šestih gobanov je zrasla v vasi Trojno nad Laškim. Pri družini Novak so vsi zelo navdušeni gobarji, tudi Aljaž in Žiga že previdno hodita po gozdu in sta prava poznavalca gob. To »gobjo družino« sta utrgala skupaj z atijem Robijem.

ADAM KLINAR

Som za štiri

Na prijateljskem ribolovu v Slivniškem jezeru se je **Alfonzu Mihevcu** (drugi z desne) iz Velikega Širja pred časom nasmehnila sreča. Na vabo je prijel som, dolg 1,68 metra in težak 38 kilogramov. Še sreča, da so bili z njim prijatelji, da so pomagali izvleči mrcino.

Ko je za golaž dovolj že ena sama

Takole ponosni sta **Tiffany Čater** in njena babica **Magda** pokazali svoj pridelek. Komaj osem čebul je skupaj tehtalo blizu petih kilogramov. Najtežja med njimi je imela kar 845 gramov. Spodobnega golaža iz ene same čebule verjetno še nikoli niste skuhal. Za naši dekleti pa to sploh ne bo noben problem.

STO

www.novitednik.com

Zavidanja vredni cvetovi

Tisti, ki vam orhideje nikakor nočejo cveteti, se lahko za nasvet obrnete na **Marijo Škrobar** s Polul, ki je prava mojstrica vzgoje orhidej. Pogled na njeno cvetoče okno pove vse. Večino jih je dobila v preteklih letih za rojstne dneve, zanje pa skrbi tako, da jih enkrat tedensko namoči, občasno pa pognoji in rezultat je več kot odličen in seveda zavidanja vreden.

Velikanska buča

Bralka **Monika Podkoritnik** iz okolice Laškega je poslala fotografijo buče velikanke, ki se je kar sama zasejala na kompostu in tehtala dobrih petdeset kilogramov. Da je njena velikost bolj očitna, je zraven nje z veseljem poziral domači kuža Oskar. Bučo bodo imeli za okras na zelenici poleg ostalih okrasnih bučk, če pa bo zdržala do noči čarovnic, jo bodo izrezljali. Semena pa bodo prihranili za drugo leto in upajo, da bodo dobro vzklila.

Parklji ali korenje?

Anica Razpotnik je naša zvesta bralka iz Brezove. Prejšnja leta se je lahko pohvalila z odlično gobjo bero in uspehe delila tudi z drugimi bralci. Letos pa gob takorekoč ni, ji je pa zato odlično uspelo korenje. Nekaj primerkov je bilo zelo velikih, nekaj pa tako razvejanih in nenavadnih oblik, da je imela kar precej težav, da jih je populila. Kot da gre parklje živali, so videti nekateri primerki, sicer pa lahko sami uporabite domišljijo in poiščete še kakšno primerjavo.

Foto: SHERPA

PROSTOVOLJSTVO

ob petkih
v Novem tedniku

V Novem tedniku smo se aprila letos z novinarskimi prispevki pridružili evropskemu letu prostovoljstva 2011 z geslom Bodi prostovoljec, spreminjaj svet.

K boljši družbi želimo prispevati tako, da vam predstavljamo ljudi, ki si zaradi prostovoljnega dela vsaj malo naše pozornosti še kako zaslužijo. Predlagajte nam prostovoljca iz vašega kraja.

Pišite nam: tednik@nt-rc.si

IŠČEMO TOPEL DOM

V Zonzaniju vas čakajo štirinožci na fotografijah, ki iščejo skrbnega gospodarja.

Aura je sterilizirana mešanica, stara 4 mesece.

Uradne ure zavetišča Zonzani: od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure; ogledi psov: od ponedeljka do petka od 12. do 16. ure. Telefon: 03/749-06-00; internetni naslov www.zonzani.si

Tudi Jar je pasme resasti jazbečar, star 1 leto.

Zax je star 10 mesecev, je mešanec srednje rasti.

Ron je resasti jazbečar. Star je 1 leto, manjše rasti, prijazen in igriv.

MAČJA PREJA

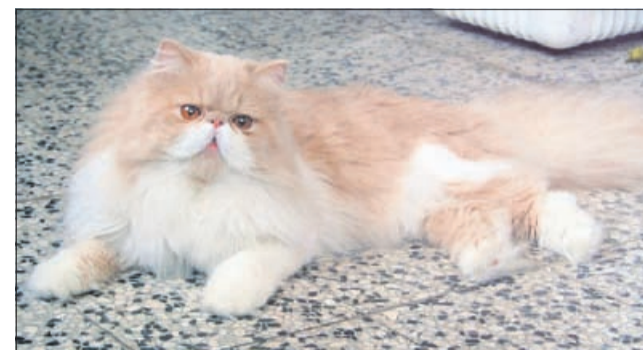
Skrbimo za mačke, še posebej pozimi

Sončnega in toplega vremena je nepreklicno konec. Več ali manj zadnjič so brnele kosilnice okoli hiš, ponekod so že prelopatali zemljo na vrtu, prav gotovo pa pospravili vrtnine, sadje. Skoraj pozabili smo že na poletne počitnice, poletne prireditve so se izpele in nizke temperature preteklih dni nas opozarjajo, da bomo pričeli z ogrevanjem.

Kaj ima to skupnega z mačkami? Sicer bolj malo z vsemi kosmatinkami, ki z nami bivajo v stanovanjih ali hišah. Če se temperatura spusti za kakšno stopinjo ali dve, hitro najdejo svojo košarico ali mehko ležišče, ki je v poletni vročini samevalo, ali pa zlezejo v naše naročje. Da je hladneje, mi je na prav poseben način pokazal moj perzijski maček Apolon. Senior pri 15+ letih, sicer pa še vedno v odlični telesni in dlačni kondiciji, se že nekaj dni enostavno zavija v odejo in prespi dan.

Topel kotiček za zunanje mačke

Žal o takšnem udobju mačke, ki so iz takšnega ali drugačnega razloga postale brezdomke, lahko le sanjajo.

Pa še to le takrat, kadar jim uspe najti miren, varen in suh kotiček, kjer prenočijo. Veliko domačih mačk živi okoli hiš, poseda na hišnem pragu, čaka na hrano in ko dobi svoj obrok, odide malo naokoli. »Ja, saj ni naša, verjetno od sosedov, pa pride malo k nam in ji damo hrano«. Mačka pa se seveda vrača, vedno pogosteje in vsak dan dlje se zadržuje okoli hiše, »pomaga pri vrtnih opravilih« ali pa uspešno »nudi pomoč« pri zatiranju vrtnih škodljivcev. Ko je toplo vreme, se večinoma niti ne sprašujemo, kje prenoči. Ko pa se dnevi krajšajo in postaja hladneje, je prav, da mački, ki je poleti vrtnarila z nami, priskrbimo varen in suh kotiček, zaščiten pred vetrom in mrazom. Možnosti

je veliko in prepričana sem, da bo vsak izmed vas našel pravo rešitev. Prav gotovo ne bo dobra rešitev, če pomislite, da bi takšno mačko oddali v zavetišče. Zavetišča so polna, prostorske in finančne možnosti omejene in odklonili vas bodo.

4. oktobra smo obeležili svetovni dan živali. V medijih so se predstavila zavetišča, govorili so o svojem delu in predanosti brezdomnim živalim, pa tudi o možnostih posvojitve. Organizirali so različne akcije zbiranja sredstev in hrane za pse in mačke v zavetišču.

Danes sem prebrala, da v zavetišču Gmajnice zbirajo star papir in da morajo za sterilizacijo mačke zbrati kar 1.500 kg starega papirja. Naše najbližje zavetišče je Zonzani v Dramljah. Pomagali jim boste tudi tako, da boste čez zimo dobro skrbeli za mačko, ki je pred nekaj meseci prišla naokoli in ostala pri vas.

TATJANA ČUDEN

DELOVNI ČAS	tel. 03/7493210	
pon. - pet. 7. - 19. ure	gsm 041-618-772	
sob. 7. - 12. ure		
ned. 7. - 8. ure		
dežurstvo 24 ur	www.vb-senthur.si	

Mačke na razstavi

Letos pripravlja Felinološko društvo Celje že 100. mednarodno razstavo mačk v Sloveniji, ki bo 15. in 16. oktobra v hali E Celjskega sejma. Od 10. do 18. ure bodo na ogled različne pasemske mačke. Zanimive bodo preizkušnje na mačjem spretnostnem poligonu, na ogled pa bo še razstava likovnih del otrok I. OŠ Celje.

TC

Hrana za zavržene živali

Mnogim na srečo ni vseeno, kaj se dogaja z zapuščenimi živalmi, ki najdejo začasn dom v zavetiščih. Martina Plankelj, finalistka za kraljico Slovenije, je pred dnevi v imenu društva Animal Angels pomagala zavrženim živalim z zbiranjem hrane v Slovenskih Konjicah. Odziv je bil očitno dober.

Foto: Time

ZDRAVJE – NAŠE BOGASTVO

Bodo sladkarje postale nedosegljive zaradi dodatnega obdavljenja, ki jih bo precej podražilo?

Davek na sladko hrano in pijačo

Vprašanje: Ali je obdavljenje hrane in pijače, ki vsebujeta sladkorje, že uvod v družbo, ki naj nadzira človekovo življenje? Ali je sladka pijača res tako nevarna?

Odgovor: Res ni vse dobro, kar uvajajo v nekaterih razvitih družbah. Tako so sladke pijače doživele pogrom v številnih deželah, saj so jih povezovali s povečano debelostjo naroda, z metaboličnim sindromom in s sladkorno boleznijo. Vse to je povečevalo pogostost bolezni srca in ožilja, okvare lokomotorne aparata in povečevalo stroške zdravstvene blaginje.

Na udaru so bili proizvajalci sokov z dodanim sladkorjem ... Ti so takoj odgovorili z novimi dietnimi pripravki, brez dodanega sladkorja, z dodanimi umetnimi sladili, različnimi imitatorji okusa, vonja ... »Diet soft drinks« – dietne pijače so preplavile svet z reklamami in obljubljalje so vitko postavio, zdravje, zadovoljstvo, lepoto, moč in vse, kar si lahko lepega zamislimo. Namesto sladkega jabolčnega soka smo pili dietno kolo, deite, dietno vodo ... Tako se je povečala poraba teh pijač z malo sladkorja, nizkokaloričnih napitkov ... Trgovina je cvetela. Še cveti.

Nezdrave dietne pijače

Je pa bila junija letos objavljena raziskava o rezultatih uživanja oziroma pitja teh varovalnih pijač. Raziskovalci iz Teksas Health Science centra so objavili rezultate 9-letnih raziskav, ki so jih izvajali pri ljudeh v zreli življenjski dobi. Izbrani so bili ljudje, ki so pazili na zdravje in uživali ter pili le dietne pijače dva- do trikrat na dan. Pazili so, da niso uživali pijač z dodanim sladkorjem. Vključenih je bilo približno petsto ljudi, meritve pa so pri posamezniku po-

Piše: prim. JANEZ TASIČ, dr. med., spec. kardiolog

navljali v povprečju vsaka tri leta in pol. Merili so višino, telesno težo, obseg trebuha in izračunali BMI ...

Da je bila raziskava popolna, so nadzorovali enako skupino ljudi, ki pa niso pili dietnih pripravkov z malo kalorijami, temveč so živeli normalno življenje in se prehranjevali brez pretiranih omejitev. Na splošno so imeli ljudje, ki so uživali dietne napitke, in to največ trikrat na dan, v 70 odstotkih večji obseg trebuha kot kontrolna skupina. Obseg njihovega trebuha je bil večji kar za petkratnik. Torej jih dietna pijača ni varovala pred nabiranjem maščobnih celic na najbolj nevarnem delu, kjer se izniči največ inzulina in tvori največ hormonov, ki povečujejo sladkorno rezistenco. Pravzaprav je ta raziskava le potrdila že znano negativno dejstvo o pitju umetnih dietnih pijač, ki je bilo objavljeno že leta 2008.

Odsvetovanje pitja sladkih pijač, ki jih odrasli nadomestijo s pitjem nadomestkov, nima pravega učinka na zdravje. Debelost se poveča, mogoče zaradi misli, da živijo zdravo, če pijejo nizkokalorične dietne pijače in se lahko pregrešijo drugače. Ali imajo na debelost dodaten vpliv tudi različni stabilizatorji okusa, kako delujejo na presnovo in encimske sisteme in hormone različna barvila,

Zakaj se povečuje debelost praktično v vseh populacijah, ni skrivnost. Ni posledica samo sladkih pijač. Pri otrocih dodani sladkor, tudi v obliki fruktoze, povečuje maščobne celice, poveča telesno težo. Ta se poveča še hitreje, če ni tudi večje fizične aktivnosti. So pa debeli ljudje bolj nagnjeni mirnemu življenju kot revolucijam, zato je v tem, da naš minister za zdravje poskuša zmanjšati število predebelih ljudi, tudi malce paradoksa.

umetna sladila, emulgatorji, konzervansi ..., še ne vemo natančno. Dodatki v hrani so dokaj neraziskano področje. Na splošno so varni, a v kakšni količini in kako se presnavljajo v organizmu, kako delujejo dolgoročno, pa kažejo tudi takšne raziskave.

Svetujem, da pijete naravne biološko ocenjene sokove (ekocert), pridobljene iz polnovrednega sadja, brez dodanega sladkorja, mešajte jih le z vodo. To je po mojem dober nasvet za odrasčajočo mladino, a tudi za odrasle.

P. S. Raziskovalci, ki so sodelovali v navedeni in citirani raziskavi, so zagotovili, da jih pri raziskavah ni vodil nikakršen finančni interes in da bi sprejeli tudi popolnoma drugačne rezultate, če bi jih potrdili z znanstvenimi metodami. Tudi mene ne vodi finančni interes, čeprav navijam za kvalitetno vodo iz celjskega vodovoda.

Foto: GrupA (arhiv NT)

HUJŠANJE
8 – 12 kg mesečno
Dr. PIRNAT
02/252 32 55, 01/519 35 54
www.pirnat.si
Dr. Pirnat d.o.o., Radgova 29, Maribor

TERAPEVT SVETUJE

Konec je

Ste se znašli v zvezi, ki vam ne daje več tistega, kar potrebujete, in se sprašujete, če zveza razpada? Vsak odnos se začne s fazo romantične ljubezni, ki traja maksimalno štiri leta. Stanje zaljubljenosti je potegavščina narave, da poskrbi za reprodukcijo.

Vsi, ki smo okusili odnos, daljši od štirih let, smo opazili, da začetne vzhicenosti nad partnerjem ni več, da nam gre kdaj partner s svojim vedenjem, navadami in razvadami tudi pošteno na živce. Partner, na katerega smo »zavibrirali« in se vanj zaljubili, je nezavedno kopija oseb, ki so v otroštvu pomembno vplivale na naš psihološki razvoj. Partner zaradi tega s svojim vedenjem neposredno pritiska na naše najbolj boleče točke in v nas vzbuja občutke, ki si jih ne želimo čutiti nikoli več. Seveda se vse dogaja na nezavedni ravni. Nastale bolečine ščitimo s strategijami, ki smo se jih naučili že v otroštvu, s temi strategijami pa sprožamo bolečine pri svojem partnerju. Na primer: če nas najbolj boli, da je partner brezbržen in hladen (takšna je bila npr. tudi naša mama), mu to povemo s kritiko in z očitanjem. Partner svojega vedenja ne spremeni, saj se pred kritiko

zaščiti s hladnostjo in z brezbržnostjo (pred kritiko svojih staršev se je zaščitil s hladnostjo). Tako se par znajde v začaranem krogu, iz katerega ne zna izstopiti.

Zaradi takšnih dogodkov, ki so po začetni zaljubljenosti vse preveč pogosti, se začenja v nas ustvarjati vprašanje, če je partner sploh pravi za nas. Prepričani smo namreč, da če nas ima res tako rad, kot pravi, določenih stvari, s katerimi nas najbolj prizadene, ne bi počel več (ker smo mu že tolikokrat povedali). In kdaj vemo, da naša zveza razpada? V vsej bolečini in strahu pred ponovno prizadetostjo par najde številne izhode. To so lahko pretirano ukvarjanje z otroki, izogibanje intimnostim in spolnim odnosom, sodelovanje v »vsaki pasji procesiji«, alkohol ali druge zasvojenosti, varanje, pretirano ukvarjanje z lastnimi konjički, čustvena hladnost, laganje, kuhanje mule ... Domišljija ne pozna meja. Prave bližine, predanosti, pogovora ni več in živost se išče tudi izven odnosa.

Zaljubljenost ni enaka ljubezni

Par v tej fazi nima več skupne vizije, zato partnerja

Piše: MINKA BOŽIČ, specialistka za asertivnost in Imago terapevtka

usmerjata energijo vsak v svojo smer. Spori postanejo vsakdanjik ali pa nastaneta med parom tišina in velik prepad. Nastane prepričanje, da je za vse kriv partner. Če bi on nekaj spremenil, bi bilo vse drugače. Če se prepoznate v naštetih situacijah in razmišljate o tem, da bi izstopili iz odnosa, je verjetno skrajni čas, da si preberete kakšno knjigo o partnerskih odnosih, si poiščete podporno skupino za pare ali partnersko terapijo. Žal predstave o ljubezni zamenjujemo z zaljubljenostjo. Ljubezen in zaljubljenost sta dva povsem različna pojma. Ljubezen je zavestnost, zavezanost, da bomo ostali s partnerjem ne glede na to, kaj se bo zgodilo, je zorenje in na nek način odraščanje drug ob drugem. To pomeni, da je ravno naš partner tisti, ob katerem lahko odrastemo, se ob njem naučimo, kako zadovoljiti svoje potrebe in postati bolj odgovorni za svoje občutke.

PRAV(N)I KORAKI

Uveljavljanje vlaganja v hišo

Vprašanje: Živim pri starših v hiši. V zgornjem nadstropju sem si uredil stanovanje. Vse stroške si delimo. V hišo se je tudi veliko vlagalo, ker se je obnavljala (fasada, okna, streha ...). Zanima me glede dedovanja, ker starša obljubljata, da bom to hišo dedoval jaz. Vendar nismo naredili nobene oporoke, gre zanj za obljube. V kolikor si premislita in hišo podarita komu drugemu, ali sem sploh upravičen do povračila stroškov, ki sem jih do zdaj imel? Račune shranjujem. In koliko lahko s temi računi dokazujem ostalim dedičem, da sem vlagal res jaz s svojimi prihranki?

Odgovor: Vlagali ste v tujo nepremičnino, in sicer v nepremičnino, ki je v lasti staršev, kar vam samo po sebi ne daje nobene pravice do te nepremičnine. Svojo pravico do priznanja ali povračila vlaganj morate zato čim bolj zavarovati. Oporoka, ki jo omenjate, ni najbolj priporočljiva. Je enostranski pravni posel, kar v praksi pomeni, da jo oporo-

čitelj lahko kadarkoli prekliche ali spremeni, neodvisno od vaše volje. Zato bi bilo v vašem primeru bolje, da sklenete s starši ustrezno pogodbo, ki bo zavezovala tudi njiju in je ni mogoče z lahkoto razvezati ali spremeniti tako kot oporoko. Pogodba, ki bi prišla v poštev, je izročilna pogodba ali pogodba o dosmrtnem preživljanju. Obe imata dednopravne učinke, sklenete pa ju lahko pri kateremkoli notarju. S starši kot lastniki nepremičnine lahko sklenete tudi posebno pogodbo, v kateri se dogovorite, da vam priznajo ustrezen solastni delež na nepremičnini, ki ste ga pridobili iz naslova vlaganja vanjo. Gre za poseben primer pridobitve lastninske pravice na podlagi povečanja vrednosti nepremičnine (čl. 48 SPZ). V soglasju s starši kot lastniki nepremičnine ste vlagali v njuno nepremičnino in s tem pridobili lastninsko pravico. Na podlagi takšne pogodbe postanete solastnik nepremičnine že v času življenja staršev. Pri tovrstni pridobitvi solastnine ne gre za darilo in tudi v primeru dedovanja ne more biti to obravnavano kot darilo. Če vam starši takšne pogodbe ne bi podpisali, bi lahko izstavitev listine za vpis solastninske pravice zahtevali tudi s tožbo preko sodišča. Takšna pot je sicer mogoča, bi pa vaše odnose in sobivanje močno poslabšala.

V kolikor s starši ne boste sklenili nobene od naštetih pogodb niti ne bodo napravili oporoke in bo stanje ostalo takšno, kot je zdaj, svoja vlaganja še vedno lahko uveljavljate pri morebitnem bodočem lastniku nepremičnine. Vlaganja boste morali dokazati. Eden od dokazov so tudi listine – npr. računi. Poleg računov bi svoja vlaganja lahko dokazovali tudi s kakšnimi drugimi listinami (npr. kreditnimi pogodbami), pričami, z izvedenci. Če vam bodoči lastniki nepremičnine vlaganj ne bi priznali, bi bilo sodišče tisto, ki bi presojalo, s katerimi dokazi ste uspešno dokazali, kolikšna so bila vaša vlaganja in do kakšnega vračila ste upravičeni.

Mag. ANITA DOLINŠEK, pravnica

Odgovor na vprašanje je podan teoretično glede na posredovane podatke in je izključno informativnega značaja. Z vsemi okoliščinami in podatki vašega primera nismo seznanjeni in ne prevzemamo nobene odgovornosti za morebitne nepravilne ali napačne pravne nasvete, nasvet pa uporabljate izključno na lastno odgovornost. Za celovito pomoč svetujemo, da se osebno oglašite pri pravnem strokovnjaku.

SVETINA, Javornik. Ugodno prodam bivalni vikend. Telefon 041 847-093. 3994

PARCELO, 1.500 m², s starejšo hišo in gospodarskim poslopijem, v Gorici pri Slivnici, ob glavni cesti, Cena 45.000 EUR. Posebej ali skupaj prodamo travnik v velikosti 50 arov, cena 7.000 EUR. Informacije in naročilo ogledov po telefonu 040 326-393; +386 (0)41 798-655.

ODDAM

POSLOVNI prostor, približno 15 m² ali 30 m², skladišče ali delavnico ali podobno, približno 30 m², v Celju in okolici, dajem v najem. Telefon 041 262-063. 3947

STANOVANJE

ODDAM

OPREMLJENO stanovanje, 42 m², za dve do tri osebe, oddam paru za nedoločen čas. Telefon 051 329-450. 3925

70 m² stanovanje, novo, nadstandardno, v Vojniški gmajni, skupno s kletno garažno mesto, kuhinja kompletno opremljena, oddam v najem za nedoločen čas. 400 EUR/mesec plus stroški. Vselitev možna takoj. Telefon 041 326-012. 4019

IŠČEM

MLAJŠA upokojenca iščeta stanovanje. Nudita pomoč pri delu. Telefon 041 417-087. 4015

GARAŽA

NAJAMEM

GARAŽO v Novi vasi vzamem v najem za daljše obdobje. Telefon 051 421-321. 3974

ODKUP

zlata-srebra

GOTOVINA TAKOJ!!!
ZLATARNA ADAMAS
Trg celjskih knezov 4, 3000 Celje
03/5442-180
Mitja Udovc, s.p., Celje

ŽIVALI

PRODAM

ŠKOTSKO nižavsko govedo, dve telički, 450 EUR/ena, prodam. Telefon 031 840-473. 3927

BIKCA, starega dva meseca, prodam. Telefon (03) 5471-663, 041 855-228. 3228

PUJSE, težke od 90 do 180 kg, mesni tip, ugodno prodamo. Možnost dostave. Telefon 041 655-528. 3447

BIKCA, starega dva meseca, prodam. Telefon (03) 5471-663, 041 855-228. 3928

BURSKO koze, kozla starega eno leto (rodovnik), koza, staro eno leto (rodovnik), za nadaljnjo rejo ali zakol, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 040 642-197. 3973

TELIČKO, staro 14 dni, prodam. Telefon 5738-140. 3988

KOZLIČKA in koza, molzno, skupaj ali posebej, Laško, prodam. Telefon 031 653-295. 3987

JALOVO kravo prodam. Telefon (03) 5794-176. 4005

TELIČKO, visoko brejo, prodam. Telefon 5799-271, 051 216-372. 4006

PRAŠIČE, težke od 50 do 90 kg, prodam. Telefon 031 544-653. 3455

TELIČKO simentalko, težko 170 kg, prodam za 430 EUR. Telefon 031 616-154. 4011

KOZLIČKA srnaste pasme prodam ali zamenjam za samičko. Telefon 031 616-154. 4011

HITRI KREDITI
do 4.500 €
za upokojeince - za zaposlene
Celje, Ljubljanska c. 7
(Trg Vztrika)
040 37 33 37

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE

za vse generacije, brezplačno za ženske do 48 let.

Tel.: 031/836-378
03/5726319

Leopold Orešnik, p.p. 40, Prebold

Sporočamo žalostno vest, da nas je zapustil ljubi ata, tast, dedi in pradedi

MARTIN LONČARIČ

iz Zagrada 66 a v Celju

Od njega se bomo poslovili v sredo, 12. oktobra 2011, v ožjem družinskem krogu na mestnem pokopališču v Celju.
Žara bo na dan pogreba od 12. ure v mrliški vežici številka 4.

Žalujoča hčerka Irena z družino

KUPIM

VSE vrste krav in telic, za izvoz, plačilo takoj, odkupujemo. Telefon 040 647-223. 3261

KRAVE, telice, suhe in debele, plačilo takoj, kupim. Telefon 041 653-286. 3442

KRAVE in telice za zakol kupim. Telefon 031 743-351. 3945

VISOKO kakovostne bukove brikete Fisher in drva iz sušilnice, dostava, prodam. Telefon 051 828-683. 3997

ZMENKI

IŠČEM žensko. Jaz k tebi ali ti k meni. Telefon 031 572-834. 3997

ZAPOSILITEV

DNEVNI bar Kaj, Kocbekova cesta 45, Ljubljana išče natakarico za strežbo. Telefon 031 393-249. 3999

Še vedno čutim na koncih prstov njen zadnji utrip, utrip srca, ki je mojemu srcu dalo prvi utrip in je bilo do zadnjega diha manj zase kot zame. Do zadnjega hipa, ko sem spoznal: nimam več mame. (T. Kuntner)

ZAHVALA

V 88. letu se je poslovila draga mami, mama in tašča

ANICA PUŠNIK

iz Tratne pri Grobelnem

Dragi sorodniki, prijatelji, sosede, znanci in sodelavci, iz vsega srca bi se želeli zahvaliti vsem vam, ki ste nam stali ob strani in čutili z nami. Hvala vam za vsak ljubeč stisk roke, za vse tople in sočutne objeme, za vsako iskreno besedo v tolažbo. Hvala tudi vsem tistim, ki ste prinesli sveče in cvetje ter se v tako velikem številu udeležili poslednjega slovesa, in vsem vam, ki z lepo mislijo stojite ob njenem grobu in prižigate svečke v njen spomin. Zahvaljujemo se vsem, ki ste si vzeli čas in jo obiskovali v Domu starejših, kjer je preživela zadnja leta. Iskrena hvala zaposlenim v Domu starejših Šentjur za skrbno nego ter za potrpežljivo razumevanje ob naših nešteti vprišanih. Posebej bi se radi zahvalili sostanovalki ge. Sitar za čas, ki ga je preživela z njo, za vse sprehode in prijazne besede. Hvaležni smo podjetju Sapio plini iz Celja za korektno sodelovanje pri lažšanju njenih zdravstvenih težav. Za pogrebno slovesnost smo dolžni zahvalo Pogrebni službi Zagajšek, pevcem, cvetličarni Mateja, trobentaču, govorniku ter g. duhovniku. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Neizmerno jo pogrešamo: vsi njeni

HITRO NAROČITE

NOVI TEDNIK

Dvakrat na teden, ob torkih in petkih, zanimivo branje o življenju in delu na območju 33 občin na Celjskem.

Poštna dostava na dom.

V prosti prodaji stane torkova izdaja Novega tednika € 1,10, petkova pa € 1,30.

Naročniki plačajo za obe izdaji mesečno € 8,70

kar pomeni, da prihranijo, v povprečju namreč izide devet številok na mesec.

Dodatni popusti pri plačilu naročnine vnaprej:

7% pri plačilu za eno leto, 3,5% pri plačilu za pol leta,

2% pri plačilu za tri mesece.

Naročniki brezplačno prejema še vse posebne izdaje Novega tednika. Naročniki imajo tudi pravico do štirih brezplačnih malih oglasov, do ene čestitke na Radiu Celje ter do kartice ugodnih nakupov.

POZOR tudi letnik 2011 s prilogo TV-OKNO! **POZOR**

Vsak petek 48 barvnih strani televizijskega sporeda in zanimivosti iz sveta glasbe in zabave.

NOVI TEDNIK Prešernova 19
3000 Celje

Ime in priimek: _____

Kraj: _____

Datum rojstva: _____

Ulica: _____

Nepreklicno naročam Novi tednik za najmanj 6 mesecev

podpis: _____

NT&RC d.o.o. bo podatke uporabljal samo za potrebe naročniške službe Novega tednika

NOVO

Zdrava sol pon. 20.00

Rekrea(k)cija čet. 20.00

Športna rep. čet. 20.30

Piknik Katrce sob. 18.30

ARENA TV

poiščite nas pri vašem operaterju ali nas glejte v živo na internetu
www.tvarena.si

PRODAM

BIO beli krompir za ozimnico prodamo. Telefon 031 795-048. 3980

DOMAČO koruzo v zrnu, naravno sušeno in krmo peso »runkl« prodam. Telefon 041 261-676. 3998

DOMAČI cvetlični, gozdni, kostanjev med in domači jabolčni kis, pridelan po stari recepturi, prodam. Telefon 031 282-402. 4004

KRMNI krompir, pšenico, koruzo in tritikalo prodam. Telefon 041 742-334. 4013

OSTALO

PRODAM

BUKOVA drva, hlodovina, metrska ali kratko nažagana, na paletah, z dostavo, ugodno prodam. Telefon 051 359-555; www.drva.info. p

METRSKA bukova drva, cena 200 EUR/klaftera, po dogovoru možen tudi razrez, cena za razrezana drva je 220 EUR, prodam. Telefon 031 346-299. 3886

UOKVIRJEN gobelin Angel čuva otroka, 40 × 50, prodam za 140 EUR. Informacije po telefonu 041 660-174. 3982

SUHA bukova drva prodam. Telefon 031 399-763. 3456

Podjetje NT&RC, d.o.o.

Direktor: Srečko Šrot

Podjetje opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, telefon (03) 42 25 190, fax: (03) 54 41 032, Novi tednik izhaja vsak tork in petek, cena torkovega izvoda je 1,10 EUR petkovega pa 1,30 EUR. Naročnine: Vera Gmajner. Mesečna naročnina je 8,70 EUR. Za tujino je letna naročnina 208,80 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 8,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirni
Računalniški prelom: Igor Šarlah
Fotografija: Sherpa, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehnične uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Janja Intihar
Namestnica odg. ur.: Bojana Avguštinčič
E-mail: radio@nt-rc.si
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Brane Jeranko, Špela Kuralt, Urška Selišnik, Saška T. Ocvirk, Branko Stamejčič, Ivana Stamejčič, Simona Šolninič, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan Veler
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Pomočnica direktorja in vodja Agencije: Vesna Lejič Mlakar

Marketing: Zlatko Bobinac, Simona Brglez, Vojko Grabar, Viktor Klenovšek, Nina Pader, Marjan Brečko

Telefon: (03)42 25 190
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Za začetek pravo vprašanje

najina poroka

Seveda se je po 12 letih skupne hoje in čudovitem sinku, ki se jima je rodil pred dvema letoma, poroka zdela kot nekaj samoumevnega. A Teja je ravno prav staromodna nevesta, da spodobne snubitve za noben denar ne bi preskočila. Ko jo je na obletnico njen Miha odpeljal na kraj prvega zmenka in jo zaprosil za roko, pa seveda ni pomišljala niti za trenutek.

Ljubezen med Miho Kundihom in Tejo Božič se je tiho in počasi porodila že pred mnogimi leti. Takrat še najstnika sta se najprej spogledovala, potem pa ju je med prepevanjem v istem zboru nezadržno vleklo skupaj. Od prvega stiska rok je preteklo že 12 let. Čeprav se sliši dolgo, sta se dolga leta zaradi študija in podobnih obveznosti videvala le ob koncih tedna. Ko se jima je pridružil prvorojenec Maj, je bilo starševstvo nekaj časa na vrhu vseh seznamov. Tako sta za svoj veliki dogodek izbrala letošnjo jesen. Miha, ki ga sicer poznamo kot glasbenika, voditelja prireditelj in moderatorja, se je v glavni vlogi dneva počutil kot riba v vodi. Teja, ki takega izpostavljanja sicer ni vajena, pa je v priprave vložila toliko srca, da je poročni dan minil kot v sanjah. »Ob sebi sem imela šest družic, s katerimi smo načrtovale, se dobivale in se ob teh srečanjih neskončno zabavale. Zdaj ko je vse za nama, mi to od samskega stanu še najbolj manjka.« smeje pove mladoporočenka.

Poroka je bila v nevestini domači cerkvi na Ponikvi. Bil je obred, kjer je govorila glasba, kjer je bil vsak trenutek na-

bit s čustvi. »Bilo je zelo lepo. Dobro sem se držala, ko sem z očetom stopala proti Mihi pred oltarjem. Tudi ko nama je Maj prinesel prstana, sem zadržala solze ganjenosti. Ko pa so sončki (člani pevskega zbora Sonce na Ponikvi, op. p.) ob koncu kot presenečenje zapeli meni še posebej ljubo pesem Ti si moja ljubezen, si nisem mogla več pomagati.« se spominja Teja.

Civilni obred so nadaljevali v parku v Laškem, kjer je bila kasneje tudi svatba. Za dobro voljo je skrbel ansambel Unikat. »Vodja ansambla Davor Pušnik je najin dober prijatelj. Nasploh so nama pri or-

ganizaciji pomagali večinoma dolgoletni prijatelji, družina in sorodniki. Res sva si ta dan želela preživeti v družbi tistih, ki nama največ pomenijo.«

Ob tako lepih spominih čez veliko let ob zlati patini skupnih let ne bi spremenila ničesar. »Obleka bo takrat seveda drugačna, vse drugo pa bi ponovila še enkrat.« In čez veliko veliko let bo morda Teja nadaljevala družinsko gesto, ki so jo začele ženske v Mihovi družini. Možno je, da na roko namerič nataknil prstan, za kate-rega so briljante podarile njegova mama, babica in teta.

StO
Foto: LANGUS

Skromno in z ljubeznijo

Petdeset let zakona sta preživela v skromnosti in ljubezni, ljudje pa ju poznajo predvsem po prijaznosti.

Martin Podkrižnik, po domače Stenski iz Tera pri Ljubnem ob Savinji, se je 16. septembra 1961 najprej civilno in čez nekaj dni še cerkveno poročil z Elizabeto Zavolovšek, po domače Rozo. Oba izhajata iz številne družine. Pri Martinu je bilo sedem otrok, pri Rozi pa trinajst. Skupaj sta si ustvarila topel dom in v njem ljubeče okolje za pet otrok: Emo, Janka, Marka, Lučko in Jerico. Žal se je sin Marko pred leti ponesrečil.

Martin kot nekdanji gozdni delavec pri GG Nazarje še danes rad vzame v roke »cirkularko«, mama Roza pa pridno gospodinja, še vedno skrbi za malo kmetijo in ostarele starše. Oba pa seveda najbolj uživata v družbi kar 14 vnukov. Pred dnevi so se vsi zbrali in čestitali zlatoporočencema.

BPT, foto: DAVID BIDER

FOTO TEDNA

Foto: GrupA

Tatuji in kače niso za vsakogar.

Uresničene sanje

V nedeljo, 25. septembra, petdeset let po poročni slovesnosti na magistratu v Ljubljani ter v cerkvi novoustanovljene fare v Dravljah, sta pred oltar v Mozirskem gaju spet stopila zakonca Milica in Jože Skornšek iz Mozirja. To je bila tudi prva zlata poroka v tej kapelici, znameniti par pa je blagoslovil župnik Sandi Koren.

Da sta se zlatoporočenca odločila za poroko v Mozirskem gaju, seveda ni presenečenje, saj Jože velja za »očeta« parka slovenskih vrtnarjev. Družina in prijatelji so pripravili presenečenje in zlatoporočenca že od doma odpeljali s parom lipancev ter z okrašeno kočijo. Vožnja po Mozirskem gaju je bila že kar pravljica, Jože Skornšek pa je dejal, da je vožnja po tisočkrat prehojenih stezicah obema kar prav prišla. Dobrodošlico so jima zaigrali člani ansambla Golte, pred vrati kapelice pa je moralo počakati skoraj sto povabljenih sodelavcev ter njunih najdražjih.

Kot je omenila soproga Milica, sta poleg množice srečnih trenutkov v teh de-

setletjih doživljala tudi hude stiske. Jože je nekoč skoraj umrl, izgubil je brata, zelo pa ga je prizadela poplavna katastrofa v letu 1990, ki je skoraj v celoti uničila Mozirski gaj. Tudi lepši spomini so tako ali drugače povezani s prireditvami v gaju. »Da bo iz navadne gajne nastal ču-

dovit park, sem lahko samo sanjal,« je omenil mozirski zlatoporočenec. Sicer je bila poročna slovesnost prijetno podoživljanje petdeset let ljubezni, spoštovanja ter veselja z družino, z dvema hčerka, s sinom ter petimi vnuki.

JOŽE MIKLAVC

Zlatoporočenca Skornšek. Kje drugje kot v Mozirskem gaju.